

121de Beretning

fra

Forsøgslaboratoriet

Fedningsforsøg med unge Haner

ved

N. O. Hofman-Bang.

Udgivet af den Kgl. Veterinær- og Landbohøjskolen
Laboratorium for landøkonomiske Forsøg.

K ø b e n h a v n.

I Kommission hos Aug. Bang.

Trykt hos J. H. Schultz A/S.

1926.

Landøkonomisk Forsøgslaboratoriums Organisation.

Statens Husdyrbrugsudvalg.

Forstander *H. J. Rasmussen, R., Næsgaard.* Udvalgets Formand.
(Valgt af de samvirkende danske Landboforeninger).

(Valgt af Det kgl. danske Landhusholdningsselskab).
Professor *Joh. Jespersen, København.*

(Valgt af den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole).

Statskonsulent *W. A. Kock, R., København.*

(Valgt af De danske Fjerkræavlsorganisationer).

Forpagter *J. Theilmann, R., Hvidkilde.*

(Valgt af De samvirkende danske Andelsslagterier).

Gaardejer *H. P. Nielsen Danehøj, Storehedinge.*

(Valgt af De samvirkende danske Husmandsforeninger).

Gaardejer *Mads Gram, R., Københoved.*

(Valgt af De provinsielle Husdyrbrugsudvalg).

Statens Mejeriudvalg.

Gaardejer *N. Porse, R., Porskær.* Udvalgets Formand.
(Valgt af Mejeriforeningerne).

Gaardejer *R. Nielsen, Kirkeby.*

(Valgt af Mejeriforeningerne).

Mejeriejer *S. Boel, Næstved.*

(Valgt af Dansk Mejeristforening).

Mejeribestyrer *J. P. Justesen, R., Brørup.*

(Valgt af Dansk Mejeristforening).

Statskonsulent *N. Hørlyck, R., Aarhus.*

(Valgt af Mejerikonsulenterne).

Statskonsulent *N. Pedersen, R., Struer.*

(Valgt af Mejerikonsulenterne).

Professor *N. Kjærgaard Jensen, København.*

(Valgt af Den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole).

Professor, Dr. phil. *S. Orla-Jensen, R., København.*

Administrerende Forstander:

Cand. mag. *N. O. Hofman-Bang, R.,* der tillige fungerer som Sekretær
for Udvalgene.

Forsøgslaboratoriets faglige Afdelinger.

Dyrefysiologisk Afdeling.

Forstander: Professor *H. Møllgaard.*

Husdyrbrugsafdelingen.

Forstander: Professor *L. Frederiksen.*

Kemisk Afdeling.

Forstander: cand. polyt. *A. C. Andersen.*

Udvalgenes og Forsøgslaboratoriets Adresse:

Rolighedsvej 25, København V.

Til Statens Husdyrbrugsudvalg.

Undertegnede fremsender hermed en Redegørelse for Forsøg med Fedning af unge Haner og forespørger hermed Udvalget, om det kan godkende, at den offentliggøres som Beretning fra Forsøgslaboratoriet.

Kjøbenhavn, Maj 1926.

N. O. Hofman-Bang.

Ovennævnte Redegørelse er forelagt for Statens Husdyrbrugsudvalg og godkendt til Offentliggørelse.

Kjøbenhavn, Maj 1926.

H. J. Rasmussen,
Formand.

Indhold.

	Side
Indledning	5— 7
Forsøgenes Udførelse.....	7—10
Forsøgenes Resultater, Vægtforøgelse og Foderforbrug.....	10—19
Kvalitetsforbedringen	19—27
Behandlingen af Fjerkræet før, ved og efter Slagtningen.....	27—33
Fedningens Økonomi.....	33—41
Kort Overblik.....	41
Hovedtabeller	44—55

Indledning.

I Aaret 1924 fandtes der her i Landet, bortset fra Kyllingerne, godt 10 Millioner Høns. Tages i Betragtning, at Hønsene sjældent bliver mere end tre Aar gamle, ja mange Steder vel kun to Aar, maa der hvert Aar slagtes mellem ca. 3 og ca. 5 Millioner Høns.

Slagtedyrenes Værdi maa derfor spille en ret stor Rolle ikke alene for Fjerkræavlens men ogsaa for Landets Økonomi.

Enhver Mulighed for at forhøje Værdien af Slagtefjerkræet vil altsaa være af Betydning, og Laboratoriet besluttede derfor at prøve paa at belyse, i hvor høj Grad man ved Fedning vilde kunne forhøje denne Værdi. Denne Plan blev godkendt af Statens Husdyrbrugsudvalg, og det første Fedningsforsøg blev udført i Slutningen af Aaret 1924.

I første Række havde Laboratoriet tænkt paa at arbejde med Udsætterfjerkræet i Almindelighed, og det første Forsøg blev da ogsaa gjort dels med gamle Høner, dels med unge Haner, men af Grunde, som senere vil blive udviklet, blev de efterfølgende Forsøg udtørt kun med unge Haner. Der bliver jo antagelig udklækket omtrent lige saa mange Hane- som Hønekyllinger, og, selv om Størsteparten af Hane- og Hønekyllingerne nu om Stunder slagtes som Kyllinger, lader man dog ofte et ret betydeligt Antal Hane- og Hønekyllinger leve, til de er omtrent fuldt udviklede, bl. a. for at have tilstrækkelig stort Materiale at vælge sine Tillægshaner imellem. De, der ikke lægges til, kan altsaa fedes, og deres Tal er sikkert ikke helt ringe. Selv om ogsaa Antallet af de Haner, der nu om Stunder slagtes som udvoksne Individer, ikke er stort i Forhold til dem, der slagtes som Kyllinger, saa var der jo Mulighed for, at man senere, dersom det skulde vise sig økonomisk heldigt at fæde unge Haner, kunde lade Kyllingerne leve, til de blev udvoksne, og saa fæde dem.

Som det vil fremgaa af Beretningen, har Laboratoriet ikke udført disse Forsøg for at klarlægge Økonomien ved Fremstillingen af fedet Fjerkræ i det hele taget, men kun for at belyse, om, og i bekræftende Fald hvor meget der tjenes mere ved at sælge Udsættelsesfjerkræet i fedet Stand, fremfor i almindelig ufedet Stand.

Endelig vil det fremgaa af Beretningen, at der ved Fedningen ikke er anvendt noget som helst Kneb, som f. Eks. Kapu-nering eller Stopning.

Fedningsmaaden er valgt saa enkel og ligetil, at enhver vil kunne gøre den efter, og den vil tage saa lidt Tid og Arbejde, at selv et lille og travlt optaget Husmandsbrug næppe vil kunne føle sig afskrækket fra at arbejde med den.

Har Laboratoriet valgt en saadan Arbejdsmaade for disse Forsøg, saa er det jo ikke dermed udelukket, — og det er da ogsaa Laboratoriets Hensigt — i de kommende Tider at udføre andre Forsøg for mulig at finde Fedningsfremgangsmaader, 1. Eks. hyppigere Fodring, Kogning af Foderet, Fedttilsætning til Foderet o. s. v., der vil kunne give endnu bedre Resultater end de, der her er anvendt, selv om de da ogsaa skulde komme til at lægge noget mere Beslag paa Federnes Tid, Arbejde og Omhu end de i denne Beretning skildrede Fedemaader kan gøre det.

Beretningen er delt i 3 Afsnit: Forsøgenes Udførelse, Forsøgenes Resultater og Behandlingen af Fjerkræet før, ved og efter Slagtningen. Dertil er saa føjet et fjerde Afsnit, omhandlende det Udbytte, som er opnaaet i økonomisk Henseende. Dette er, som det senere vil blive omtalt, ikke gjort, fordi Laboratoriet mener det heldigt at slutte for meget ud fra den til en given Tid opnaaede Økonomi, men kun fordi Laboratoriet har haabet derved i endnu højere Grad end de, der tidligere har arbejdet for denne Sag herhjemme, at aabne Fjerkræavlernes Øjne for Fedningens Muligheder ved at vise, hvilke Værdier der gaar til Spilde nu om Stunder. Laboratoriet havde gerne udført endnu en Del Forsøg, før denne Beretning var bleven udsendt, blandt andet for bedre at kunne have belyst enkelte af de Spørgsmaal, som nu kun lige har kunnet blive berørt; men det mente det rigtigst allerede nu at udsende Beretningen, da der var Materiale nok til Forsøgenes Hovedformaal, nemlig at henlede Fjerkræavlernes Opmærksomhed paa Fed-

ningen. Endelig maa anføres, at en Del af de Bemærkninger, der er fremsat under Afsnittet om Behandlingen af Fjerkræet før, ved og efter Slagtingen er bygget paa Oplysninger fra Statskonsulent W. A. Koch. For disse Oplysninger bringer Laboratoriet Statskonsulenten sin bedste Tak.

Forsøgenes Udførelse.

Forsøgene er bleven udført i Efteraaret og Vinteren 1924—25 og 1925—26 i Forsøgshønserierne paa Statens Gaard Trollesminde og paa Lundsgaard, tilhørende Lehnsgreve Ahlefeldt-Laurvigen. I alt er der udført seks Forsøg, og i dem alle er der kun arbejdet med tværstribede Plymouth Rocks.

I det første Forsøg indgik baade to-aars Høner og unge Haner, men i alle de andre Forsøg er der kun arbejdet med unge Haner, d. v. s. Dyr tillagt det foregaaende Foraar. Alle Dyrene har været tillagt paa Stedet og af godt ydende Stammer.

Efter i Tide at være skilt fra Hønekyllingerne har Forsøgsdyrene gaaet i Flok sammen, hvad der aabenbart har været af Betydning, da der, efter at Forsøgsholdene er bleven dannet, ikke har fundet nævneværdige Kampe Sted.

Naar et Forsøg har skullet sættes i Gang, er der dannet ensartede Hold paa 8 til 10 Dyr. Fordelingen af Dyrene paa Holdene er sket efter Dyrenes Vægt saaledes, at Holdenes Total- og Gennemsnitsvægte ved samme Forsøg har været lige store, men tillige er der i videst mulig Grad draget Omsorg for, at der til hvert Dyr paa det ene har været et Dyr af meget nær samme Vægt paa det eller de andre Hold. Hvert Forsøg har staaet paa i 20—25 Dage og er udført saaledes, at et Hold har faaet et passende, d. v. s. ikke for stærkt Foder, medens et eller to andre Hold er bleven sat i Bur og fedet. Ved Vejninger af Dyr og Foder og ved Vurdering af Dyrene i slagtet Tilstand er det da vist, hvor meget de fedede Dyr er taget mere paa end de ikke-fedede, og hvor meget værdifuldere Dyrene er bleven ved at fedes.

De Dyr, der ikke skulde fedes, har haft et godt Natterum og har om Dagen faaet Lov til at bevæge sig frit i dette og i en græsgrøet Løbegaard. De er i hvert af Forsøgene bleven fodret med 40 g Byg, 40 g Havre og 45 g Majs pr. Dyr om Dagen. Det Græs, disse Dyr har kunnet faa at æde, har kun været højst ubetydeligt; dels var der nemlig kun meget lidt Græs, og dels var Gaarden

ved flere af Forsøgene i alt Fald for en Tid snedækket. Selvfølgelig fik Dyrene, hvad de vilde have af Kalk, Grus og Vand.

De Dyr, der skulde fedes, blev anbragt i Bure, som oftest tre i hvert. Burene var ganske simple Trækasser uden Bund og Forside. De svarede fuldstændigt til de Kasser, man har Høner siddende i, naar de passer Kyllinger. De var 60 cm lange og brede, 55 cm høje foran og 40 cm høje bagi. I Forsiden var der anbragt Tremmer med 5 cm Mellemrum, saa at Dyrene kunde stikke Hovedet ud og æde af Kepperne, der stod foran. Burene anbragtes paa Tremmebunde, hvis Tremmer var 2,5 cm brede og sad med 2,5 cm Mellemrum, saaledes at Gødningen kunde falde ned paa det sandstrøede Gulv. Burene anbragtes saaledes i Huset, at de ikke var udsat for Træk, og saaledes, at Hanerne ikke kunde se og helst ikke høre de øvrige Dyr i Hønseriet.

Paa Tremmebundene foran Burenes Tremmer anbragtes ret store glaserede, lave Skaale, hvoraf Dyrene fik Æden i en og Grus og Skaller i en anden. Dyrene fik ikke noget at drikke, da Æden indeholdt Vædske nok. Fedefodret bestod af fintmalet Korn, enten Havre eller en Blanding af lige Dele Byg, Havre og Majs, rørt ud i saa meget kogt, syrnede Skummetmælk, at det færdige Foder bestod af en ret stiv Vælling eller lind Grød. Til dette Foder blev der dog før Udrøringen med Mælk sat lidt knust Trækul og lidt Salt for at hjælpe Dyrene til at bevare Sundheden.

Dyrene fodredes 2 eller 3 Gange om Dagen. Fodredes der 3 Gange, og sidste Fodring paa korte Vinterdage faldt paa en Tid, hvor det kneb for Dyrene at se, blev der sat en Lampe eller Lygte ind til dem.

Hver Gang fik Dyrene alt, hvad de vilde æde og lidt til, saa at der altid var Mulighed for dem, dersom de fik Lyst til det, at æde noget mellem Hovedfodringerne. Ædeskaalene blev naturligvis holdt godt rene.

Alle Dyrene saavel de, der skulde fedes, som de, der ikke skulde fedes, blev vejjet ved Forsøgets Begyndelse, midt i Forsøget og paa Forsøgets sidste Dag. Derefter blev de alle sultet i 24 Timer. Efter igen at være vejjet, saa det kunde konstateres, hvor meget de var svundet ved denne Sultetid, blev de dræbt ved Strækning (se Side 29), plukket, formet, saa de kunde præsentere sig pænt, og lagt til Afkøling til næste Dag. Efter en sidste Vejning blev de pakket i Trækasser og sendt ind til Forsøgslaboratoriet. Her blev Dyrene igen vejjet og der-

efter undergivet en Bedømmelse af særligt Sagkyndige. De Sagkyndige, der har bistaaet Laboratoriet ved saaledes at bedømme Fjerkræet, er de Herrer Grosserer M. J. Bryder, Direktør Anders Jensen og Grosserer Martin Sømød, alle af København, og Laboratoriet griber her gerne Lejligheden til at bringe de Herrer sin bedste Tak for det gode Arbejde, de her har gjort, og for den værdifulde Støtte, de herved har været for Forsøgene. Bedømmelsen bestod først i en Undersøgelse af Dyrenes Kødfylde og Fedme. For disse to Egenskaber blev der givet Karakterer i Point, 1 til de ringeste og 3 til de bedste. Rationellere havde det jo været, hvis Laboratoriet havde anmodet Dommerne om at benytte en videre Karakterskala, men til disse første Forsøge mente Laboratoriet det heldigst kun at benytte denne simple Skala, svarende til daarlig, middelgod og god.

Den sidste Del af Bedømmelsen bestod i, at Dommerne udtalte, hvilken Pris pr. kg de mente, at en Fjerkræavler vilde opnaa ved at sælge hvert af de paagældende Dyr til en Grosserer her i København.

Denne Del af Bedømmelsen, der jo var den vigtigste, men ikke den letteste, blev ikke gjort Dommerne lettere ved, at Laboratoriet fra Begyndelsen havde henstillet til dem ikke at være for milde i deres Kritik af Dyrene, og frem for alt ikke at sætte for gode Priser paa det fedede Fjerkræ. Laboratoriet maatte jo frem for alt sikre sig, at der ikke blev sat højere Priser, end der virkelig kunde opnaas i det praktiske Liv af andre end Laboratoriet, naar de bare fremstillede Varer af samme Kvalitet.

Naar man nu i Hovedtabellerne gennemgaar Resultatet af Bedømmelserne og bl. a. sammenholder Pointene for Kødfuldhed og Fedme med Priserne pr. kg, vil man se, at der som oftest er en endda meget god Overensstemmelse. Hvor Overensstemmelsen ikke er saa god, er Forklaringen sikkert, at det er meget vanskeligt med kun tre Karakterer at give Udtryk for saa mange Kvaliteter, som man kan give Udtryk for i Priserne.

Efter at være bedømt blev Fjerkræet solgt til en Grosserer eller gennem en Kommissionær i Flæskehallen, men aldrig er det bleven solgt til nogen af Dommerne.

Alle Forsøgsresultaterne findes opført i Hovedtabellerne bagest i Beretningen. Af disse findes der seks, en for hvert Forsøg, delt i to Afdelinger, a. og b.

Afdeling a. indeholder Resultaterne af de før omtalte Vejninger af hvert Dyr, dernæst Dommernes Vurdering og en Ud-

regning af hvert Dyrs Værdi paa Basis af denne Vurdering, samt endelig de Karakterer, der er givet for Kødfylde og Fedme. Afdeling b. indeholder en Angivelse af, hvilket og hvor meget Foder hver Flok har ædt daglig i den Tid, Forsøget har staaet paa.

Af disse Hovedtabeller er saa gjort alle de Uddrag, som findes i Teksten.

Forsøgenes Resultater.

Fedningen skulde jo give sig Udslag dels i en Vægtforøgelse dels i en Kvalitetsforbedring. Her skal nu omtales, hvad Forsøgene kan sige om begge disse Punkter, idet der begyndes med Vægtforøgelsen og det nærmest dermed i Forbindelse staaende Foderforbrug.

a. Vægtforøgelsen og Foderforbruget.

Fra Hovedtabellerne er gjort det Uddrag, som findes i hestaaende Tavle 1, og som angiver, hvor meget et Dyr i hvert af Forsøgene gennemsnitlig er taget til i Vægt fra Forsøgets Be-

Tavle 1. Et Dyrs gennemsnitligt daglige Foder og Totaltilvækst.

Forsøg	Sted	Tid	Ikke-fedede			Blandkorns-fedede*)			Havre-fedede		
			Bland-korn	Tilvækst		Bland-korn	Mælk	Tilvækst	Havre	Mælk	Tilvækst
			g	g		g	g	g	g	g	g
I	Lundsg.	9/1 — 2/2	24	125	160	169	252	570	—	—	—
II	Trollesm.	25/11 — 16/12	24	125	220	149	235	700	159	263	790
III	—	15/1 — 3/2	25	125	60	155	187	460	140	173	390
IV	Lundsg.	2/2 — 21/2	25	125	90	115	185	190	138	274	330
V	Trollesm.	3/11 — 23/11	25	125	220	147	175	660	150	179	670
VI	—	25/11 — 15/12	25	125	190	—	—	—	148	191	710
Gsn....			125	157	147	207	516	147	216	578	
Gsn. I—V			125	150	147	207	516	—	—	—	
Gsn. II—VI			125	156	—	—	—	147	216	578	
Gsn. II—V			125	148	142	196	502	147	222	545	

gyndelse, indtil Fedningen holdt op, altsaa indtil den Dag, da Dyrene blev sultede, umiddelbart før de skulde slagtes. Man vil af denne saavel som af de andre Tavler se, at ikke alle Forsøgene

*) Blandkornet bestod af lige Dele Byg, Majs og Havre. Se Side 8.

omfatter baade blandkorns- og havrefedede Dyr. Det vilde altsaa være urigtigt at benytte de almindelige Gennemsnitstal til Sammenligning mellem disse to Fedninger. For da at skaffe Gennemsnitstal, som det er tilladeligt at anstille Sammenligninger imellem, er der i denne som i alle de andre Tavler, hvor der har været Brug derfor, udregnet flere Gennemsnitstal, hvert af dem omfattende Forsøg, som kan sammenlignes. Saaledes vil Gennemsnittene I—V tillade Sammenligninger mellem Ikke-fedede og Blandkornsfedede, II—VI mellem Ikke-fedede og Havrefedede og II—V mellem Ikke-fedede og baade Blandkorns- og Havrefedede. Man vil se, at Tilvæksten for de ikke-fedede Dyr ligger mellem 60 g og 220 g, og at den i Gennemsnit for alle Forsøgene er 157 g. For de Blandkornsfedede ligger Tilvæksten mellem 190 g og 700 g, i Gennemsnit 516 g, og for de Havrefedede mellem 330 g og 790 g, i Gennemsnit 578 g. De Blandkornsfedede er altsaa taget en Del mindre til i Vægt end de Havrefedede. Gennemsnitstallene for Forsøgene II—V, der omfatter Forsøg med lige mange blandkorns- og havrefodrede Hold, viser, at de havrefodrede Dyr i Gennemsnit er taget 43 g mere til end de blandkornsfodrede. Som vi imidlertid senere skal se, Side 18, hvor vi gennemgaar hver enkelt Dyrs Tilvækst, synes denne Havrefedningens Overlegenhed ikke at være saa stor. Adskilligt tyder tværtimod paa, at Havre- og Blandkornsfedningen meget nær er hinanden lige med Hensyn til at forøge Dyrenes Legemsvægt.

Fedningen, der altsaa har staaet paa i cirka 3 Uger, har i det store og hele i Gennemsnit forøget Dyrenes Vægt med godt et halvt Kilogram. Da de ikke-fedede Dyr imidlertid i samme Tid er taget godt 150 g paa, kan den Vægtforøgelse, der skyldes Fedningen, ikke sættes højere end til knapt $\frac{1}{2}$ kg (cirka 400 g).

Som det vil ses af Tavle 1, har Tilvæksten været ret forskellig. Denne Forskel forklares bl. a. ved det Tidspunkt, Forsøgene er gjort paa, og den Udvikling, Dyrene har haft ved Forsøgets Begyndelse.

For nærmere at belyse dette er Tilvæksttallene fra Tavle 1 ordnet om efter de Maaneder, Forsøgene er gjort i, og opført i Tavle 2, og saa er tilføjet, dels hvor meget de fedede Dyr er taget mere til end de ikke-fedede, og dels Dyrenes Begyndelsessvægt. Denne Vægt er kun anført for de Ikke-fededes Vedkommende, men da Begyndelsessvægten i hvert Forsøg var meget nær den samme for alle Holdene, giver disse Tal tilstrækkelig Oplysning ogsaa for de fedede Dyrs Vedkommende.

Tavle 2. Tidspunktet for Forsøgenes Udførelse, Dyrenes Begyndelsesvægt og Tilvæksten.

Forsøgets Tid	Nr.	Ikke-fedede		Blandkornsfedede		Havrefedede	
		Begyn- delses- vægt	Til- vækst	Til- vækst	Tilvækst mere end Ikke- fedede	Til- vækst	Tilvækst mere end Ikke- fedede
		kg	g	g	g	g	g
November	II	2,040	220	700	480	790	570
og	V	1,690	220	660	440	670	450
December	VI	1,850	190	—	—	710	520
Gsn....		1,833	210	680	460	723	513
Januar	I	2,420	160	570	410	—	—
og	III	2,440	60	460	400	390	330
Februar	IV	2,630	90	190	100	330	240
Gsn....		2,497	103	407	303	360	285

Man vil af denne Tavle se, at Dyrene i de Forsøg, der er udført i November og December, har haft en ikke saa lidt større Tilvækst end de Dyr, der har været arbejdet med i Januar og Februar.

Paa den anden Side ses det ogsaa, at November- og Decemberforsøgene er bleven udført med noget mindre Dyr end Januar- og Februarforsøgene. Hovedforklaringen paa, at Tilvæksten er faldet saa forskellig ud, er da den ganske simple og naturlige, at de mindre udviklede Dyr, saaledes som man kunde vente, i højere Grad end de mere udviklede har benyttet Foderet til at vokse paa; og saaledes er det gaaet, hvad enten Dyrene har faaet det mindre eller større Foder (Fedefoderet). For en Fuldstændigheds Skyld angiver Tavle 2 ogsaa, hvor meget mere de fedede Dyr er taget til i Vægt end de ikke-fedede. Laboratoriet skal ikke komme ind paa en nærmere Omtale af disse Tal og ikke heller paa en Drøftelse af Forskellen mellem Mertilvæksten i November-Decemberforsøgene og Januar-Februarforsøgene. Dels er Forsøgenes Antal for lille hertil, og dels er Forsøgene jo ikke planlagt med saadanne fodringstheoretiske Spørgsmaal for Øje; kun skal der skænkes Forsøg IV et Par Ord. Naar dette Forsøg har givet Resultater, der er saa forskellige fra de andres, saa er Grunden sandsynligvis følgende: Den meget milde Vinter og det overordentlig tidligt indtrædende Foraar, vi havde det Aar, gjorde, at Parringsdriften indtraadte tidligere

og kraftigere end sædvanligt. Den hermed følgende Uro mellem Hanerne har sandsynligt været Skyld i den noget mindre Tilvækst.

Med Hensyn til Fedefoderet vil det af Tavle 1 ses, at dette gennemsnitlig har bestaaet af circa 150 g Blandkorn eller Havre og godt 200 g Mælk pr. Dyr daglig. Laboratoriet ser sig ikke i Stand til at paapege Grunden til, at der er saa stor Forskel mellem Fodermængderne.

Hver af Hovedtabellernes Afdeling b giver Oplysning om, hvor meget Foder hvert af de fedede Hold har ædt daglig. Betragter man disse Tabeller, vil man vel se, at Fodermængderne undertiden har varieret meget fra Dag til Dag, men som Helhed er de fortærede Fodermængder taget til i Løbet af nogle Dage; efter at Foderet da i nogen Tid har holdt sig paa samme Højde, er det lidt efter lidt taget af, men aldrig er det hændt, at Dyrene helt har mistet Appetitten, hvad ellers siges at kunne ske ved Fjerkræfedning. Laboratoriet formoder, at Grunden til de fra Dag til Dag varierende Fodermængder er, at de, der har passet Dyrene, ikke altid har været lige heldige til at faa Dyrene til at æde. Det er vel ogsaa nok noget af et Kunststykke altid at faa Dyrene til at æde til deres yderste Evne uden at overfodre dem, saa Appetitten bliver mindre den følgende Dag.

Vil man paa Basis af disse Tal prøve at danne sig et Billede af Forholdet imellem Foderforbrug og Tilvækst, kommer man til følgende. I Gennemsnit har de fedede Dyr haft en Tilvækst af circa 550 g i Løbet af meget nær 20 Dage. I den Tid har de daglig i Gennemsnit ædt 147 g Korn og 212 g Mælk; dette bliver i 20 Dage til meget nær 3 kg Korn og 4 kg Mælk, som, omsat til F. E., giver 3.7 F. E., altsaa har i disse Forsøg 1 kg Tilvækst i Gennemsnit krævet 6.5 F. E. Sammenlignet med det Foderforbrug, der kræves til Fedning af andre Dyr, er dette Tal jo ret højt, men dels er der, som det senere vil ses, Mulighed for, at en noget kortvarigere Fedning vilde have givet bedre Resultater, og dels er det jo ikke udelukket, at der efterhaanden vil kunne findes andre og mere fordelagtige Fremgangsmaader ved Fedningen og fremfor alt et bedre sammensat Fedefoder.

Som alt anført blev Dyrene vejte flere Gange i Løbet af den Tid, Forsøget stod paa. Resultaterne af disse Vejninger findes i Hovedtabellerne, og fra disse er gjort det Uddrag, som findes i Tavle 3.

Tavle 3.

Forsøg	Ikke-fedede	Fedede	
		I Blandkorn	II Havre
a. Vægtforøgelse i Løbet af de første 10 Dage.	I	0.100	0.480
	II	0.190	0.580
	III	0.140	0.340
	IV	0.080	0.240
	V	0.190	0.580
	VI	0.210	—
	Gsn....	0.152	0.444
b. Vægtforøgelse i Løbet af 20 Dage.	I	0.160	0.570
	II	0.220	0.700
	III	0.060	0.460
	IV	0.080	0.190
	V	0.220	0.660
	VI	0.190	—
	Gsn....	0.155	0.516
c. Vægttab efter 24 Timers Sult.	I	0.020	0.120
	II	0.100	0.140
	III	0.040	0.110
	IV	0.110	0.130
	V	0.070	0.120
	VI	0.090	—
	Gsn....	0.072	0.124
d. Vægt af Fjer.	I	0.150	0.140
	II	0.140	0.160
	III	0.100	0.140
	IV	0.160	0.150
	V	0.120	0.150
	VI	0.100	—
	Gsn....	0.128	0.148
e. Vægtforøgelse til Slagte- stand. $b \div (c+d)$	I $\div$	0.010	0.310
	II $\div$	0.020	0.400
	III $\div$	0.080	0.210
	IV $\div$	0.190	$\div$ 0.090
	V $\div$	0.030	0.390
	VI	0.000	—
	Gsn.... $\div$	0.045	0.244

0.274

Gennemgaar man nu denne Tavle, vil man se, at Hovedparten af Tilvæksten, baade for de fedede og de ikke-fedede Dyrs Vedkommende, er indtraadt i Løbet af de første ti Dage af Forsøget. Forskellen mellem Tilvæksten i de første og i de sidste ti Dage har været saa stor, at af hele Tilvæksten falder de 98 pCt. for de ikke fedede, de 86 pCt. for de blandkornsfedede og de 78 pCt. for de havrefedede Dyrs Vedkommende i de første ti Dage. Det er derfor et Spørgsmaal, om der ikke havde været lige saa stor ja maaske større Fordel — i alt Fald økonomisk — ved at gøre Fedningen noget mere kortvarig.

Den Sultekur paa 24 Timer, som Dyrene har gennemgaaet, før de blev slagtet, har virket noget forskellig paa de ikke fedede og de fedede Dyr, idet de første i Gennemsnit har tabt 72 g, medens de fedede har tabt henholdsvis 124 og 160 g.

Vægten af Fjerene ses at have været nogenlunde ens og har i Gennemsnit beløbet sig til 140 g.

Sluttelig viser Tavle 3, hvor meget Fedningen har øget Vægten af den fremstillede Handelsvare.

Atter her er Forskellen mellem ikke fedede og fedede Dyr meget udpræget. Medens de Ikke-fedede er gaaet ud af Forsøget med et Vægttab paa i Gennemsnit 45 g pr. Dyr, er de Fedede gaaet ud med en Vægtforøgelse paa 244 g og 274 g henholdsvis for de blandkorns- og havrefedede, og at Fedningen altsaa i Gennemsnit har medført en Forøgelse af Handelsvægten paa 289—319 g pr. Dyr, ud over hvad der er opnaaet ved ikke at fede. Ogsaa af disse Tal ser man, at Forsøget IV har givet ikke saa lidt ringere Resultater end de andre.

Sluttelig maa bemærkes, at, var Dyrene blevet slagtet ved Stikning i Stedet for ved Strækning (se Side 29), vilde de absolutte Tal for henholdsvis Vægttab og Vægtforøgelse være bleven andre, da det med Stikningen forbundne Blodtab vilde have gjort Slutvægtene mindre; men Forskellen mellem Slutvægten af de fedede og ikke fedede Dyr vilde næppe være bleven forandret.

Hidtil har vi kun beskæftiget os med Gennemsnitstallene; vi skal nu se lidt nærmere paa Enkelthederne. Til det Formaal er fra Hovedtabellerne udregnet hvert Dyrs Tilvækst, og disse Tal er opført i hosstaaende Tavle 4. Af Tavlen faas først et ret stærkt Indtryk af, hvor meget større Tilvæksten har været i November- og Decemberforsøgene end i Januar- og Februarforsøgene, men dernæst ses, at de enkelte Dyr er taget forskelligt

Tavle 4. Hvert enkelt Dyrs Tilvækst g.

		November og December			Januar og Februar		
		II	V	VI	I	III	IV
Ikke-fedede:	{	100	120	200	130	÷ 60	70
		270	220	130	220	120	÷ 20
		320	50	200	50	÷ 70	280
		150	÷ 30	130	300	70	50
		70	480	250	210	10	140
		280	330	150	70	90	÷ 50
		240	350	310	100	170	190
		240	310	200	80	160	50
		220	150	180	280	—	—
		310	200	—	—	—	—
Gsn....		220	218	194	160	61	89
Blandkornsfedede:	{	650	870	—	470	610	120
		500	700	—	570	÷ 590	250
		700	320	—	980	830	220
		540	330	—	700	500	170
		750	700	—	630	530	270
		950	700	—	320	260	260
		730	640	—	680	590	200
		860	950	—	420	490	20
		550	720	—	350	920	—
		740	620	—	—	—	—
Gsn....		697	655	—	569	460	189
Havrefedede:	{	700	500	870	—	240	330
		780	680	930	—	280	250
		670	770	190	—	440	330
		770	800	850	—	350	430
		1.150	770	590	—	370	470
		910	700	420	—	690	230
		700	700	820	—	450	240
		960	770	740	—	440	360
		730	620	950	—	250	—
		510	470	—	—	—	—
Gsn....		788	678	707	—	390	330

til i Vægt og, at denne Forskel ofte er meget betydelig. At Forskellen er stor for de Ikke-fededes Vedkommende, er ikke saa mærkeligt. Foderet har jo ikke været overvættets stort, og det er kastet til Dyrene i Flæng, saaledes at de stærkere og hurtigere mellem dem har kunnet tage Broderparten. Men ser man paa Tallene for de Fedede, saa er Forskellene ogsaa meget store. Uden at regne med det blandkornsfodrede Dyr i Forsøg III, der aabenbart maa have været sygt, da det er taget 590 g af, medens de andre Dyr paa samme Hold i Gennemsnit er taget 591 g paa, vil man se, at Forskellene er meget store. Den største Tilvækst har været 1.150 g og den mindste 20 g, men selv om man nu ogsaa ser bort fra disse to Yderpunkter, saa ligger alle Tilvæksttallene mellem 960 og 120 g. Disse to Tal skriver sig ganske vist fra to forskellige Forsøg og endda fra et af de tidlige og et af de sene Forsøg, men undersøger man hvert Forsøg for sig, kommer man til følgende Tal for Dyrenes mindste og største Tilvækst, og de maa jo siges at ligge ret langt fra hinanden.

Table 5. Ydergrænserne for fedede Dyrs Tilvækst.

		November og December			Januar og Februar		
		II	V	VI	I	III	IV
Blandkorns- fedede	{ lavest ...	500	320	—	320	260	120
	{ højest ...	950	950	—	980	920	270
Havre- fedede	{ lavest ...	510	470	190	—	240	230
	{ højest ...	960	800	950	—	690	470

Med Hensyn til disse Forskelle forholder det sig saaledes, at, deler man hvert af Holdene i 2 Dele, en omfattende de Dyr, hvis gennemsnitlige Begyndelsesvægt ligger under hele Holdets, og en omfattende de Dyr, hvis Begyndelsesvægt ligger over, saa vil man se, at i de allerfleste Tilfælde vil de Dele af Holdene, som har den lille Begyndelsesvægt, være dem, der har den største Gennemsnitstilvækst og omvendt, men ser man paa de enkelte Dyr, saa er det meget ofte Dyrene med den største Begyndelsesvægt, der har den største Tilvækst og omvendt.

Selv om altsaa den Regel, at de mindre Dyr tager mere til i Vægt end de større, passer i det hele og store, saa er der ikke Tvivl om, at der er endda mange Undtagelser fra Reglen, og at de enkelte Dyrs Egenskaber har spillet en meget stor Rolle med Hensyn til Vægtforøgelsen.

Der er et Punkt endnu, som Tavle 4 kan give Oplysninger om, og det er, hvor vidt Havrefodringen virkelig har givet større Vægtforøgelse end Blandkornsfodringen. Som alt anført Side 11 viste Gennemsnitstallene tydeligt, at dette var Tilfældet, men ser man paa, hvorledes de enkelte Dyr har forholdt sig, bliver Billedet et andet. For det første viser det sig, som ovenfor anført, at der i Forsøg III var et blandkornsfodret Dyr, som tog 590 g af, medens de andre Dyr paa samme Hold gennemsnitlig var taget 591 g paa; endvidere viser det sig, at der paa Forsøg VI var et blandkornsfodret Dyr, der kun tog 20 g paa, medens de andre i Gennemsnit tog 213 g paa, og endelig ses det, at der mellem de havrefodrede Dyr i Forsøg III var et, som tog 1.150 g til i Vægt, medens alle de andre Dyr i samme Hold i Gennemsnit kun havde en Vægtforøgelse paa 748 g pr. Dyr. Udelader man disse aabenbart unormale Dyr af Beregningen, og udskyder man ligeledes Resultaterne fra de Blandkornsfodrede i Forsøg I og fra de Havrefodrede i Forsøg VI, hvad man bør gøre, da disse Dyr ikke hører sammen til samme Forsøg, viser det sig, at de blandkornsfodrede Dyr i Gennemsnit har haft en Vægtforøgelse paa 539 g, og de havrefodrede en Vægtforøgelse paa 537 g, hvorefter altsaa Blandkorns- og Havrefodringen med Hensyn til at forøge Dyrenes Legemsvægt har været lige gode.

Med Hensyn til de Enkeltheder, der ligger til Grund for de Gennemsnitstal, som er opført i Tavle 3, finder Laboratoriet kun Anledning til at omtale dem, der vedrører Vægtforøgelsen i sidste Halvdel af hvert Forsøg.

Disse Gennemsnitstal viser næsten alle, at der ogsaa i den sidste Halvdel af Forsøgene har fundet en Vægtforøgelse Sted, men undersøger man, hvorledes hvert enkelt Dyr har forholdt sig, vil man se en Del Eksempler paa, at der i denne Periode ingen Vægtforøgelse har fundet Sted, og at i mange Tilfælde Vægten endda er taget af. Laboratoriet kan ikke finde nogen Forklaring her paa*). Dersom Forholdet endda havde været det, at Vægttabene fortrinsvis havde fundet Sted mellem de Fedede, havde man kunnet tænke sig, at det var det langvarige Ophold i Buret, der havde gjort sig gældende, men Forholdet er snarere omvendt, idet de Dyr, der i denne Periode har tabt i Vægt, er forholdsvis talrigere imellem de Ikke-fedede end mellem de Fedede.

*) Det er muligt, at de daglige Forandringer i Vægten kan have spillet en Rolle her; men om disse kan intet oplyses, da hver Vejning kun er foretaget en Gang, ikke tre Dage paa Rad.

Med Hensyn til dette sidste Punkt er der kun én Undtagelse, og det er igen Forsøg IV, hvor alle de fedede Dyr paa nær et er taget af i Vægt i den sidste Del af Fedningstiden.

b. Kvalitetsforbedringen.

I det foregaaende har vi set, at de fedede Dyr i Gennemsnit tog ca. 400 g mere til i Vægt end de ikke-fedede, og at de, naar de var slagtet og færdige til Salg, i Gennemsnit vejede circa 300 g pr. Dyr mere end de ikke-fedede.

Dersom derfor Fedningen kun virkede gennem Vægtforøgelsen, vilde Fordelen ved Fedningen maaske næppe være stor, men Fedningen bevirker jo ikke alene en Vægtforøgelse, men ogsaa at Kvaliteten af det tungere, fedede Dyr bliver bedre end Kvaliteten af det ikke-fedede. Kvalitetsforbedringen spiller derfor antageligt en meget betydelig Rolle, og det er den, der nu skal behandles i det følgende.

Oplysninger om Kvalitetsforbedringen har vi dels i de Priser pr. kg og dels i de Point for Kødfylde og Fedme, som Dommerne har givet hvert enkelt Dyr.

Fra Hovedtabellerne er gjort det Uddrag, som findes i Tavle 6.

Tavle 6. De af Dommerne anslaaede Priser pr. kg og Point.

Forsøg Nr.	Ikke-fedede			Blandkornsfedede			Havrefedede		
	Pris pr. kg	Point		Pris pr. kg	Point		Pris pr. kg	Point	
		Kød- fylde	Fedme		Kød- fylde	Fedme		Kød- fylde	Fedme
I.....	2.81	2.4	2.4	3.05	2.6	2.9	—	—	—
II.....	2.57	1.9	1.9	2.89	2.3	2.3	2.87	2.3	2.3
III.....	2.76	1.9	1.0	3.58	3.0	2.3	3.36	2.8	2.2
IV.....	3.25	3.0	2.0	3.62	3.0	2.5	3.80	3.0	3.0
V.....	2.03	1.5	1.3	2.94	2.9	2.5	2.70	2.5	2.5
VI.....	2.50	2.0	2.0	—	—	—	2.61	2.2	2.2
Gsn.....	2.65	2.1	1.8	3.22	2.8	2.5	3.07	2.6	2.4
Gsn. I-V.	2.68	2.1	1.7	3.22	2.8	2.5	—	—	—
Gsn. II-VI	2.62	2.1	1.6	—	—	—	3.07	2.6	2.4
Gsn. II-V	2.65	2.1	1.6	3.26	2.8	2.4	3.18	2.7	2.5

Et Blik paa denne vil hurtigt vise, hvorledes Sagen ligger. Fedningen har sat Kvaliteten godt op, og dette Forhold giver sig Udslag baade i Priser og i Point.

Hvad Priserne angaar, vil man af Gennemsnitstallene for Forsøgene II—V, som tillader Sammenligning mellem alle tre Fodringer, se, at Dommerne har vurderet de Blandkornsfedede til i Gennemsnit 61 Øre og de Havrefedede til i Gennemsnit 53 Øre mere pr. kg end de Ikke-fedede.

Hvad Pointene angaar, viser Gennemsnitstallene fra de samme Forsøg (II—V), at Blandkornsfedningen har hævet Kvaliteten med 0.7 og 0.8 henholdsvis for Kødfylde og Fedme, medens Havrefedningen har hævet den med 0.6 og 0.9. Medens med Hensyn til Vægtforøgelsen Gennemsnitstallene viste, at Havren var Blandkornet overlegent, og Undersøgelsen af de enkelte Dyr, at de to Fedningsmaader var hinanden jævnbyrdige, saa viser nu Point og særlig Priser, at Blandkornsfedningen har været Havrefedningen overlegen med Hensyn til Kvalitetsforbedring.

Ligesom ved Omtalen af Vægtforøgelsen vil vi her undersøge, om det Tidspunkt, Forsøgene blev udført paa, og derfor ogsaa den Udvikling, Dyrene havde ved Forsøgenes Begyndelse, har spillet nogen Rolle. Til det Formaal er Tallene i Tavle 6 ordnet om efter det Tidspunkt, Forsøgene er udført paa, og disse Tal er opført i Tavle 7.

Tavle 7. Tidspunktet for Forsøgets Udførelse og Dommernes Bedømmelse.

Forsøgets		Point						Fedede vurderet højere end Ikkefedede	
		Ikke-fedede		Blandkornsfedede		Havrefedede		Blandkornsfedede	Havrefedede
Tid	Nr.	Kød-fylde	Fedme	Kød-fylde	Fedme	Kød-fylde	Fedme		
Novbr. og Decbr.	{ II V VI	1.9	1.9	2.3	2.3	2.3	2.3	32	30
		1.5	1.3	2.9	2.5	2.5	2.5	91	67
		2.0	2.0	—	—	2.2	2.2	—	11
Gsn.....		1.8	1.7	2.6	2.4	2.3	2.3	62	36
Januar og Februar	{ I III IV	2.4	2.4	2.6	2.9	—	—	24	—
		1.9	1.0	3.0	2.3	2.8	2.2	82	60
		3.0	2.0	3.0	2.5	3.0	3.0	37	55
Gsn.....		2.4	1.8	2.9	2.6	2.9	2.6	48	58

I det foregaaende har vi set, at det Foder, de ikke-fedede Dyr fik, var saa lille, at det ikke i synderlig Grad havde forøget deres Legemsvægt. Vi kan altsaa uden at begaa nogen større Fejl gaa ud fra, at den Bedømmelse, Dommerne har givet de ikke-fedede Dyr for Kødfylde og Fedme ved Forsøgets Slutning, ogsaa vilde have passet nogenlunde paa Dyrene ved Forsøgets Begyndelse, og da Dyrene paa alle Holdene var saa vidt muligt ens, vilde denne Bedømmelse ogsaa have passet i alt Fald i det væsentlige paa alle Dyrene i samme Forsøg. Gaar man ud fra denne Forudsætning, vil man, naar man i Tavle 7 betragter Tallene for Point, se, at der ved Forsøgene i November og December har været arbejdet med Dyr af ringere Kvalitet end ved Forsøgene i Januar og Februar. Dette gælder særlig for Kødfylden og vilde have gældt i lige saa høj Grad for Fedmen, dersom ikke de Dyr, der blev arbejdet med i Forsøg III, havde været saa ualmindelig magre. Den Underlegenhed lige fra Begyndelsen, som Dyrene i November- og Decemberforsøgene aabenbart har haft i Forhold til Dyrene i Januar- og Februarforsøgene, har øjensynligt gjort sig gældende lige til Forsøgenes Slutning, i alt Fald ser vi, at Gennemsnitspointene for de fedede Dyrs Kødfylde og Fedme fra November- og Decemberforsøgene ligger noget lavere end de tilsvarende Tal fra Januar- og Februarforsøgene. Forskellen mellem de fedede Dyrs Karakterer er ganske vist ikke saa stor som mellem de ikke-fededes. Fedningen har altsaa i nogen Maade udsløttet den Begyndelsesforskel, som der var mellem Dyrene i November—Decemberforsøgene og Januar—Februarforsøgene, og det vil med andre Ord sige, at Kvalitetsfremgangen har været størst i November—Decemberforsøgene, men det færdige Produkt, de fedede Dyr har været af bedre Kvalitet i Januar—Februarforsøgene end i November—Decemberforsøgene. Den Forskel, som Pointene saaledes viser mellem Forsøgene i November—December og Januar—Februar, skulde man jo ogsaa vente, vilde vise sig ved de Priser, Dommerne har vurderet Dyrene til. Da Forsøgene imidlertid er udført til forskellige Tider, og Dagspriserne ved de forskellige Forsøg ikke har været de samme, kan man ikke sammenligne Priserne direkte. For dog at prøve, hvad Priserne kan vise med Hensyn til det Spørgsmaal, der her drøftes, er der for hvert Forsøg regnet ud, hvor meget højere Priserne har ligget for de fedede end for de ikke-fedede Dyr, og disse Tal er opført i Tavle 7. Som det vil ses, giver disse Tal ikke noget

klart Svar paa, om Kvaliteten af de november- og december-fedede Dyr har været ringere end Kvaliteten af de januar- og februarfedede. Imidlertid maa der her gøres opmærksom paa følgende. Store Tal for Prisdifferensen mellem de fedede og ikke-fedede Dyr kan saavel skyldes høje Priser for de fedede som lave Priser for de ikke-fedede Dyr, og nu viser det sig, at Forsøg V, som er det af November- og Decemberforsøgene, der giver den største Forskel mellem Priserne paa de fedede og de ikke-fedede Dyr, er det af alle seks Forsøg, ved hvilket der er opnaaet de aller laveste Priser for de ikke-fedede Dyr. Der er altsaa Mulighed for, at det er særligt lave Priser paa de ikke-fedede Dyr, der gør, at Forsøg V viser saa store Tal for, hvor meget de fedede Dyr er vurderet højere end de ikke-fedede, og i alt Fald vilde mindre Tal for Forsøg V bevirke, at Gennemsnitstallene for Prisdifferensen gav Oplysninger i samme Retning som Pointene nemlig, at der ikke var opnaaet lige saa gode Kvaliteter ved November- og Decemberforsøgene som ved Januar- og Februarforsøgene. Iøvrigt er Forsøgene i hver af Grupperne for faa til, at der med Bestemthed kan udtales noget om dette Punkt.

Medens vi ved Omtalen af Vægtforøgelsen kom til det Resultat, at de mindre veludviklede Dyr gav den største Tilvækst, har vi altsaa her faaet at se, at det med Hensyn til Kvaliteten forholder sig ganske omvendt; jo bedre Dyrene er ved Begyndelsen, med des bedre Kvalitet gaar de ud af Forsøget, men samtidigt ses ogsaa, at Fedningen i og for sig giver mindre absolut Fremgang i kvalitativ Henseende. Dette er jo da heller ikke saa mærkeligt; tænker man sig nemlig, at Dyret allerede ved Begyndelsen af Fedningen er omtrent udvokset, og at det allerede har lagt meget Fedt paa Kroppen, saa vil Fedningen ikke kunne medføre nogen særlig stor Vægtforøgelse eller noget stort yderligere Fedtpaalæg. Spørgsmaalet om Fedningens gavnlige Indflydelse afhænger altsaa af, i hvilken Kondition Dyret er før Fedningen.

Laboratoriet har haft 2 typiske Eksempler paa dette Forhold.

Som alt anført, omfattede Forsøg I, der blev udført i Januar og Februar, foruden de unge Haner, som er omtalt i det foregaaende, ogsaa 10 toaarige Høner. Disse Høner havde haft to Æglægningssaisonere; de skulde derfor udsættes, og var altsaa godt $2\frac{1}{2}$ Aar gamle. Laboratoriets Tanke var som alt anført at undersøge, om det ved Fedning skulde kunne lykkes at hæve

Kvaliteten ogsaa af gamle Udsætterdyr. Resultatet af Forsøget var, at der kun var en yderst ringe Forskel mellem de Fedede og de Ikke-fedede. Vel var de Fedede taget lidt mere til i Vægt end de Ikke-fedede, men der var kun 6 Øres Forskel i Prisen, og 0.1 Forskel i Pointene mellem de Fedede og Ikke-fedede. Naar man nu ogsaa betænker, dels at Høner, saaledes som omtalt i Laboratoriets 112. Beretning, i Almindelighed har deres største Legemsvægt i Marts Maaned, og dels at gamle Høner, som har været ude af Æglægning i længere Tid, i Almindelighed — forudsat da, at de fodres ordentlig — er i meget god Stand, er det ikke saa mærkeligt, at Forsøget gav det Resultat, og Laboratoriet bestemte sig da til foreløbig kun at lade Forsøgene omfatte unge Dyr, og saa at henlede Publikums Opmærksomhed paa, at gamle Udsætterhøns paa Grund af deres Fedme sandsynligvis vilde afgive et tiltalende Slagteprodukt, som vilde kunne skaffe en ganske antagelig Pris hjem, forudsat, at de efter Slagtingen blev behandlet, som de skulde. De her omtalte Høner blev af Dommerne vurderet til circa 2.50 Kr. pr. kg, medens det til Sammenligning maa anføres, at de fedede Haner blev vurderet til godt 3 Kr. og de ikke-fedede Haner til godt 2 Kr. 80 Øre pr. kg.

Det andet Eksempel, Laboratoriet har haft, er et Forsøg, udført ligeledes i Januar og Februar, men med unge Haner.

Forsøget gav det Resultat, at der ingen Tilvækst kunde konstateres hverken for de fedede eller de ikke-fedede Dyr, ja de havrefedede tabte endda godt 200 g pr. Dyr; og med Hensyn til Kvalitetsforbedringen kunde en saadan hverken paapeges gennem Priser eller Point; var der nogen Forskel, gik den i Retning af, at de Ikke-fedede gav den bedste Kvalitet. Alle Dyrene var omtrent lige gode, lige fede, uden at nogen af dem dog var stærkt fede. Selvfølgelig kan dette Forsøg lige saa lidt som det foregaaende med de gamle Høner vise, at Fedningen ikke er gavnlig, men det kan kun vise, at det ikke kan nytte at fede Dyr, der i Forvejen er fede, og at Fedningens Resultater altsaa er afhængig af den Stand, Dyret er i før Fedningen. Laboratoriet har jo væsentlig bygget paa Dyrenes Vægt; i alt Fald er Dyrene fordelt paa Holdene kun efter Vægten. Vel er det samtidigt ogsaa bleven undersøgt, hvilken Foderstand Dyrene nærmest maatte siges at være i, før Forsøgene begyndte, og det var da ogsaa Laboratoriet klart, at de her omtalte Haner var i rigtig god Stand,

men man havde ikke tænkt sig, at Fedningen skulde kunne gaa saa sporløst hen over dem.

Med Hensyn til Spørgsmaalene om Vægtforøgelse og Kvalitetsforbedring maa Laboratoriet endnu gøre opmærksom paa, at de i og for sig er uafhængige af hinanden, idet der godt kan finde en Vægtforøgelse Sted, uden at Kvaliteten bliver synderlig bedre, og en Kvalitetsforbedring, uden at den behøver at være ledsaget af nogen større Vægtforøgelse.

Som Eksempler paa saadanne to Tilfælde kan anføres de to Forsøg IV og VI, som findes sammenstillet i Tavle 8.

Tavle 8. Vægtforøgelse og Kvalitetsforbedring.

For- søgets Nr.	Fedede-Dyrs Tilvækst udover ikke-fedede Dyrs		Fedede Dyrs Kvalitet bedre end ikke-fedede Dyrs					
			Blandkornsfedede			Havrefedede		
	Bland- korns- fodrede g	Havre- fodrede g	Point Kød- fylde	Point Fedme	Ø. pr. kg mere endikke- fedede	Point Kød- fylde	Point Fedme	Ø. pr. kg mere endikke- fedede
IV	100	240	0.0	0.5	37	0.0	1.0	55
VI	—	520	—	—	—	0.2	0.2	11

Man vil se, at i Forsøg IV har Dyrene kun haft en ringe Tilvækst, men en ganske god Kvalitetsforbedring, som ganske vist ikke giver sig Udslag i Pointene for Kødfuldhed men derimod i Pointene for Fedme og frem for alt i Priserne pr. kg.

I Forsøg VI derimod har Dyrene haft en god stor Tilvækst, men baade Point og særligt Prisen viser, at Kvalitetsforbedringen kun har været ringe. Betænker man, at det væsentligt er Fedmen, som sætter Kvaliteten op, medens det særligt maa være Udviklingen af Dyrenes Muskler og Knokler, som giver Vægtforøgelse, er det ikke saa mærkeligt, at Vægtforøgelse og Kvalitetsforbedring ikke altid følges, og i ethvert Fald maa man, naar man foder Dyr, der endnu er i den gode Vokseperiode, ikke lade sig forlede af en stor Vægtforøgelse til at tro, at Kvalitetsforbedringen nødvendigvis følger Trit med Vægtforøgelsen.

Ligesom ved Omtalen af Tilvæksttallene skal vi ogsaa her foruden at se paa Gennemsnitstallene for Priser og Point se noget

paa de Oplysninger, Resultaterne for de enkelte Dyr kan give. Gennemgaar man i det Øjemed Hovedtabellerne, vil man se, at Billedet ofte er ret broget. Vel kan det hændesom ved de Ikke-fedede i Forsøgene II, III og IV og de Blandkornsfedede i Forsøg V samt de Havrefedede i Forsøg IV, at Dommerne har givet samme Priser og samme Point til alle Dyrene indenfor Holdet, men ellers er det almindeligt, at der mellem de Ikke-fedede er Dyr, der har faaet en lige saa god Bedømmelse som de Fedede, og at der mellem disse er Dyr, der har faaet en ligesaa ringe Bedømmelse som de Ikke-fedede. Dette viser, at der efter al Rimelighed kan være individuelle Forhold, der gør sig gældende, og som bevirker, at nogle Dyr lader sig fede lettere end andre, og det er da ogsaa en bekendt Sag, at de øvede Fjerkræfedere ikke med lige stor Glæde giver sig til at fede paa alle Dyr, ikke en Gang indenfor samme Race. Der er Dyr, som de paa Forhaand kan se, ikke let lader sig fede. I alt Fald viser de Resultater, Laboratoriet har naaet, at man ikke, selv om man feder en Flok Dyr ganske ens, maa vente at faa alle Dyrene lige fede og af lige god Kvalitet.

Blandt de Egenskaber hos de slagtede Dyr, som Dommerne tog Hensyn til ved Bedømmelsen, var der foruden Kødfylde og Fedme ogsaa Farven og fremfor alt den Behandling, Dyrene havde faaet efter Slagtningen. Dette sidste Punkt: Behandlingen af de slagtede Dyr er af saa overordentlig stor Betydning, at man ganske roligt kan paastaa, at Virkningen af en ellers i alle Henseender vellykket Fedning, som har gjort Dyrene kødfulde, tilstrækkeligt fede og tiltalende lyse i Farven, fuldstændig kan ødelægges, dersom Dyrene behandles urigtigt efter Slagtningen. Selvfølgelig kan Dyrene ved en urigtig Behandling ikke igen miste det Fedt og Kød, de har lagt paa sig, men ved en urigtig Behandling kan de tabe til den Grad i Udseende, at de som Handelsvarer gaar overmaade meget ned i Værdi.

Behandlingsspørgsmaalet er af saa stor Betydning, at det vil blive omtalt i et Afsnit for sig. Det skal derfor ikke omtales nærmere her, kun skal fremhæves, at Dommerne altid udtalte deres fulde Tilfredshed med Behandlingen og paastod, at i saa Henseende kunde Flertallet af de bedømte Dyr fuldt ud staa paa Højde med det fineste Fedefjerkræ, som indførtes fra Udlandet.

Den anden Egenskab, som Dommerne udtalte sig om, var de slagtede Dyrs Farve.

I al Almindelighed gik Udtalelserne ud paa, at, uden at Dyrene strængt taget var for gule for det danske Marked, saaledes som Smagen er nu, saa var de ikke-fedede Dyr ret meget gulere end baade de blandkorns- og de havrefedede. Denne Udtalelse er ganske interessant, for naar man tager i Betragtning, at Kornfoderet til de ikke-fedede og de Blandkornsfedede var meget nær ens sammensat (1 Del Byg, 1 Del Majs og 1 Del Havre), og at altsaa Hovedforskellen mellem disse Holds Fodring kun laa deri, at de blandkornsfedede Dyr fik Mælk, medens de Ikke-fedede ingen Mælk fik, saa maa Resultatet være, at det er Fodringen med Mælk, der har hindret de blandkornsfedede Dyr i at blive gule. Med Hensyn til de fedede Dyrs Farve udtalte Dommerne, at de blandkornsfedede Dyr oftest var en Kende gulere end de havrefedede, men Forskellen var saa lille, at man knapt vilde have lagt Mærke til den, dersom man ikke havde haft de forskelligt fedede Dyr liggende ved Siden af hverandre. I Henhold til Erfaringen andetsteds fra er der Grund til at formode, at Farveforskellen muligvis vilde være bleven større, dersom Forsøgene var bleven gjort med mere hvidskindede Racer end Plymouth-Rocks.

Medens der til de første Forsøg blev brugt almindelig gul Majs, blev der til det sidste Forsøg benyttet hvid Majs. For dog at kunne vise, hvilken Indflydelse paa Dyrenes Farve de to forskellige Majssorter havde, blev Side om Side med det sidste Forsøg udført et lille Forsøg, som ganske simpelt bestod i, at 4 unge Haner blev fodret paa samme Maade og med samme Foder som de ikke-fedede Haner i Hovedforsøget, dog var der den Forskel, at, medens den Majs, som indgik i de egentlige Forsøgshaners Foder, som alt anført, bestod af hvid Majs, bestod den for de 4 Haners Vedkommende af gul Majs.

Ved Bedømmelsen viste det sig, at Farveforskellen var paa-faldende. Medens de egentlige Forsøgshaner var saa tiltalende og lyse af Farve, at man med Hensyn til Farve knapt kunde se Forskel mellem dem og de fedede Haner, saa var de 4 Haner, der havde faaet den gule Majs, i Besiddelse af en udpræget gul Farve.

Selv om der ogsaa nu for Tiden, som alt anført, kan optages en hel Del ret gult Slagtefjerkræ af det danske Marked, saa er der dog ikke Tvivl om, at Slagtefjerkræ, der er i Besiddelse af den rette lyse Farve, virker anderledes tiltalende paa Øjet end det gule, og at rigtige Kendere absolut kræver, at Slagte-

fjerkræet skal være saa lyst som muligt. Det kan derfor kun tilraades til Fedning af Fjerkræ aldrig at bruge gul, men hvid Majs, forudsat naturligvis, den er til at faa, hvad jo unægtelig somme Tider kan være lidt vanskeligt. Da der ingen Prisforskel plejer at være mellem dem, er der ikke af den Grund nogen Aarsag til at bruge den gule.

Behandlingen af Fjerkræet før, ved og efter Slagtningen.

Efter Slagtningen skal det Fjerkræ, der bliver solgt som Handelsvare, behandles saaledes, at det bliver saa holdbart som muligt, og at det faar saa fint og tiltalende et Udseende som muligt. For et rigtigt behandlet Stykke Fjerkræ kan den Handlende betale højere Priser end for et urigtigt behandlet; dels er nemlig Faren for, at noget af det købte Fjerkræ skal ødelægges for ham, indskrænket det mest mulige, og dels kan han selv baade lettere og hurtigere og til bedre Priser sælge det videre.

Naar man har set, hvor meget slet behandlet Fjerkræ der ofte sendes til København, ja saa forstaar man de Klager, der saa ofte fremsættes fra de Handlendes Side, og saa forstaar man ogsaa, hvor vanskeligt det ofte kan være for dem at afsætte det indsendte Fjerkræ til Priser, som Producenterne synes om.

Det er derfor ganske forstaaeligt, at ikke alene de Herrer, der har bistaaet Laboratoriet ved Bedømmelserne, men ogsaa andre, der til Bunds er inde i Forholdene, Gang paa Gang har udtalt, at bare Producenterne kunde formaas til at behandle Fjerkræet rigtigt, vilde overordentlig meget være naaet.

Forholdene ligger faktisk saaledes, at et almindeligt Stykke Fjerkræ, som kan bringe ganske ordentlige Priser hjem, saafremt det er godt behandlet, kan blive saa at sige usælgeligt, dersom det er daarligt behandlet, og at et Stykke rigtig godt fedet Fjerkræ, som vilde bringe Producenten store Priser og god Fortjeneste, ved en daarlig Behandling kan blive saa trykket i Pris, at Fortjenesten bliver meget væsentlig forringet.

Dersom blot Producenterne kunde bringes til at forstaa dette, vilde de sikkert ogsaa behandle deres Fjerkræ omhyggeligt efter Slagtningen.

Selv om det ikke er saa lige til især for Begyndere at behandle Fjerkræet, som det skal, saa er Opgaven ikke vanskeligere, end at den bliver løst paa mangfoldige Steder i Landet, og faktisk er Umagen og Vanskelighederne ved at behandle et slagtet

Stykke Fjerkræ godt ikke stort større end ved at behandle det daarligt; og som sagt, det ringe Merarbejde, der skal anvendes, vil blive rigelig betalt. Skønt det ligger udenfor Laboratoriets egentlige Opgave at arbejde for en Sag paa anden Maade end ved Forsøg, saa skal det dog i Betragtning af den Vigtighed, Sagen faktisk har, ikke alene skildre, hvorledes de Dyr, som Dommerne udtalte deres fulde Tilfredshed med, er bleven behandlet, men det skal ogsaa omtale en Del af de Forsyndelser, som det ikke har begaaet, men som meget almindeligt begaaes af andre, og som har saa skadelige Følger.

For det første skal ethvert Stykke Fjerkræ sultes i 24 Timer, før det slagtes, for at det i slagtet Tilstand kan præsentere sig med tom Kro. Er Kroen ikke tom, kan man ikke give Dyret den tiltalende Form, det skal have i slagtet Tilstand, og dernæst holder det sig ikke friskt saa længe, som naar Kroen er tom. En fyldt Kros Skadelighed for Holdbarheden gør sig især gældende om Sommeren, men forøvrigt ogsaa om Vinteren, dersom man pakker Dyrene ind til Forsendelse, før de er gennemafkølede.

Det er muligt, at enkelte Producenter undlader at sulte deres Dyr før Slagtningen, fordi Dyrene vil svinde i Vægt, men dels fremgaar det jo af Forsøgene, at det Svind, det her drejer sig om, for de fedede Dyrs Vedkommende ikke har været mere end circa 150 g i Gennemsnit pr. Dyr, og dels kan Producenterne sikkert regne med, at der ikke vil blive betalt lige saa høje Priser for et Dyr med fyldt Kro, som der vilde være blevet betalt for det, dersom Kroen havde været tom.

Dernæst skal Fødderne renses. Et ellers godt Stykke Fjerkræ er anderledes appetitligt med pæne rene Fødder, end naar Fødderne sidder fulde af Snavs fra Løbegaarden eller Fedeburet.

Dernæst maa Hovedet aldrig hugges af, men Dyret skal slagtes enten ved Strækning eller Stikning. Dels er jo en blodig Halsstump i høj Grad utiltalende at se paa, og dels vil Blodet fra Dyr med afhugget Hoved plette de Dyr, de kommer til at ligge ved Siden af i Transportkasserne, og forurene de Handlendes Butikker. At dræbe Dyrene ved at hugge Hovedet af er forøvrigt en Fremgangsmaade, som forsvinder mere og mere. Den ses dog endnu anvendt fra Tid til anden, men hvorfor ikke helt forlade den, naar den giver Dyrene et utiltalende Udseende, gør det ubehageligt at haandtere dem og endelig medfører en Vægtformindskelse, som er ganske unødigt; ved Slagtning til eget

Brug vil denne gammeldags Slagtemaade dog altid være paa sin Plads.

Af de nævnte Maader at dræbe Dyret paa: Strækning eller Stikning bør Strækning almindeligvis vælges, naar der slagtes for det hjemlige Marked, medens Stikning bør foretrækkes, naar der slagtes til Eksport.

Strækningen bestaar, som bekendt, deri, at man trækker Hovedet ud af sin Forbindelse med Halshvirvlerne eller ligefrem trækker Halssojlen over. Herved trækkes ogsaa de store Aarer i Halsen over, saaledes at Blodet kan løbe af Dyrets Krop og samle sig indenfor Halshuden. Strækningen udføres paa den Maade, at man fatter om Dyrets Ben med venstre Haand og med højre Haand omkring Hovedet, saaledes at Halsen ligger ud mellem 2den og 3die Finger. Ved saa at trække raskt til og samtidigt knække Hovedet bagover trækker man Hovedet af Led. Under Strækningen er det heldigt at støtte højre Haand mod Laaret; man faar derved en vis Støtte for Haanden og undgaar derved at trække Hovedet helt af, hvad ellers sommetider kan ske. Stikning bestaar i at man med en smal, spids og skarp Kniv først dræber Dyret ved et Stik ned i Hjernen, og dernæst efter at have aabnet dets Næb skærer Halspulsaaernerne over inde i Halsen saaledes, at Blodet kan komme til at løbe af. Ved denne Fremgangsmaade løber Blodet helt ud af Dyret, der jo derved lider et Vægttab, som det ikke vilde have lidt ved at strækkes, men Stikning siges at være nødvendig, saafremt man slagter til Eksport.

Begge Fremgangsmaader er hurtigt og sikkert dræbende.

Efter at Dyret er slagtet, holdes det med Hovedet nedad, for at Blodet kan faa Lejlighed til at løbe af Kroppen, og denne Stilling skal Dyret helst beholde under Størstedelen af Plukningen.

Plukningen maa foregaa, medens Dyret endnu er varmt; jo hurtigere den kan gøres, des lettere er det at faa Fjerene og Dunene af. Paa den anden Side maa man i sin Iver efter at plukke hurtigt passe paa ikke at gaa saa vidt, at man kommer til at rive Hul paa Dyrets Skind, og dette sker meget let, naar man vil trække for mange Fjer ud paa en Gang. Det er ret vanskeligt helt at undgaa Smaahuller, særligt naar man skal plukke meget fede Dyr, men saadanne Huller misklæder i allerhøjeste Grad særligt de fede Dyr, da man igennem dem faar Kig ind til det røde Kød, og Hullerne derved kommer til at træde des stærkere frem, jo federe og hvidere Dyret ellers er.

Naar de større Fjer og Dun er taget af, piller man — bedst med en ikke for skarp Kniv — Dyret ganske rent. Dette Arbejde kan være noget vanskeligt og tage nogen Tid særlig, naar man skal plukke unge Dyr, i hvis Skind de kommende Fjer endnu sidder som korte Stabbe. Formaålet er imidlertid at plukke Dyrene helt rene, saa deres lyse Skind ikke paa noget Sted skæmmes af Dun og Stabbe. Medens Dyret ellers plukkes fuldstændigt, lader man nogle enkelte Smaafjer blive siddende paa Vingspidserne og rører slet ikke ved den største Del af Dyrenes Hals, saaledes at den normale Fjerdragt kan dække de Blodudtrædninger under Skindet, som findes paa alle Dyr, der er dræbt ved Strækning. Selv om Plukningen vilde blive meget lettere, dersom man skoldede Dyrene, maa der under ingen Omstændigheder foretages nogen Skoldning. De skoldede Dyr holder sig nemlig ikke saa godt og længe som de ikke skoldede, idet de let bliver plettede.

Naar Plukningen er tilendebragt, skal man til at give Dyrene en saadan Form, at den kan tiltale det købende Publikum.

Første Del af denne Formning bestaar i, at man ved nogle ikke alt for kraftige Slag med f. Eks. en kort, ret tyk Stok nedbanker Dyrets Brystben efter forud at have lagt et firedobbelt Klæde over Dyrets Bryst.

Den anden og mest betydningsfulde Del af Formningen kan gøres paa 2 Maader. Den ene, der nærmest karakteriseres som en Opbinding, bør væsentligst bruges til ældre Dyr, og naar Fedningen ikke er lykkedes anderledes end, at der ved Formningen bør bødes noget paa Resultatet.

Opbindingen foretages paa følgende Maade:

Et Stykke Sejlgarn bindes om hver Fods Tæer, efter at Senerne i de største Tæer er skaaret over. For at faa Brystet til at træde godt frem presses Benene ind mod Brystet og lægges saa ind under Vingerne. Tæerne føres om paa Ryggen, hvor de 2 Seglgarnsender bindes sammen. Dernæst presses Laarene ned mod Gumpen, et Seglgarn føres ind over Benene lige i Hæleledet,*) hvor Senen maa være skaaret over. Baandet bindes over Kors og knyttes fast op over Gumpen. Vingernes øverste Led bøjes sluttelig ind over Overarmen og lægges ind over Ryggen, hvorved Tæerne delvis dækkes. Bundet op paa denne Maade lægges Dyrene paa Ryggen paa et Bord med Halsen ud over Bordets

*) Dette Led kaldes vist som oftest men med Urette Knæleddet.

Kant, og oven paa Dyrene lægges en Træplade med nogle Sten eller andre tunge Genstande oven paa. Paa denne Maade lader man Dyrene ligge, til de er kolde og stive.

Den anden Formningsmaade bestaar i, at man lægger Dyrets Vinger om paa Ryggen, bøjer dets Ben op langs med Kroppen og skubber Tærne op mellem Kroppen og Vingerne. I denne Stilling lægges Dyrene med Brystet nedad paa en Hylde, der er 15 cm bred, som hælder noget bagover, og paa hvis bagerste Kant er anbragt et Brædt 12 cm højt, saaledes at det danner en Vinkel paa 45 med Hylden. Dyrene lægges Side om Side, med Gumpene presset op mod det bageste Brædt og Halsene hængende ud over Hyldens Kant. Oven paa Dyrenes Rygge lægges et Brædt med passende tunge Genstande oven paa. I denne Stilling skal Dyrene blive liggende, til de er kolde og stive, saaledes at de kan beholde den Form, man har givet dem. Ved at Dyrene ligger paa Brystet, hvor Benet er banket ned, og ved at de ligger paa et skraat Underlag, synker Kød og Indvolde ned og bagud, og de kommer til at fremtræde med runde og bagtil fyldige Former.

Naar Dyrene er helt gennemkolde — men heller ikke før —, vejes de og pakkes ind. Før at Afkølingen skal kunne blive fuldstændig, skal de helst ligge Natten over.

Dersom Slagtingen foregaar om Sommeren, maa man jo vælge det køligste Sted, man kan raade over til at afkøle Dyrene paa, og selvfølgelig maa de under Afkølingen beskyttes mod Fluor. Dersom Dyrene pakkes ind, før de er ganske afkølede, bliver de overordentlig let ødelagte. De første Tegn til begyndende Forraadnelse bestaar i, at Dyrene bliver grønne, sommetider over hele Kroppen, oftest dog kun i større eller mindre Pletter særligt ved Gumpen.

Desværre hænder det ualmindelig hyppigt, særligt da om Sommeren, at det slagtede Fjerkræ er grønt eller surt allerede, naar det kommer her til København. Ifølge Sagkyndiges Udtalelse er Grunden næsten udelukkende, at Dyrene har været pakket ned til Forsendelse, før de har været fuldt og helt afkølede. Saadant grønt Fjerkræ er ganske usælgeligt.

Naar Dyrene er ganske kolde, — men altsaa ogsaa først da — pakkes de ned, og det sker paa følgende Maade. Helst skal hvert Dyr svøbes ind i et Stykke rent Papir, i alt Fald maa man svøbe Papir om Hovedet, da der ellers, særlig let hos de Dyr, der er bleven dræbt ved at stikkes, kan sive lidt Blod og Kød-

saft ud af Næbet og plette de andre Dyr. Endelig pakkes Dyrene i tætte Kasser og helst kun i et enkelt Lag, men Kasserne maa ikke være større, end at de helt kan fyldes, saaledes at Dyrene ikke kan ligge og rystes mellem hverandre under Transporten.

Før at vise, hvorledes et godt behandlet Stykke Fjerkræ skal se ud, har Laboratoriet ladet udføre et Fotografi med Farver af en af de bedste Haner fra det sidste Forsøg. Det skal blot tilføjes, at den er bleven dræbt ved Strækning, og formet ved Opbinding. For imidlertid ogsaa at skaffe Læserne et Indtryk af, hvorledes et slagtet Stykke Fjerkræ ikke maa se ud, har vi ligeledes ladet udføre et Fotografi med Farver af en Hane, som er bleven behandlet saa slet som maaske muligt.

Før Laboratoriet nu skal gennemgaa de Fejl, der er begaaet med denne Hane, skal kun udtales, at den mishandlede Hane ikke var fuldt saa fed som den velhandlede Hane.

Den mishandlede Hane blev ikke sultet, før den blev slagtet. Man vil paa Billedet tydeligt kunne se, at Kroen er fyldt. Hanen er tilmed bleven grøn paa og omkring Kroen, men denne Fejl skal omtales senere. Fødderne er ikke bleven rensede. Der er ikke bleven efterladt Fjer nok paa Halsen til at dække Blodudtrædningerne.

Den er daarligt plukket baade paa den Maade, at der er efterladt Dun, og at der er revet Hul i Skindet. Navnlig gik der et stort Hul i Skindet paa Oversiden af Halsen; det er fra dette Hul, at det Blod er trængt ud, som har tilsolet Fjerene paa Halsen.

Brystbenet er ikke bleven nedbanket, og Dyret er ikke paa nogen Maade formet, hverken til det hjemlige eller fremmede Marked.

Dyret er bleven pakket ind, før det endnu var afkølet. Det er desværre ikke lykkedes at faa det til at blive grønt paa større Dele af Kroppen. Grunden hertil er sikkert, at der kun var det ene Dyr, som vi handlede saa daarligt. Havde der været flere, og disse var pakket ind, før de var helt afkølede, vilde de sikkert være bleven grønne. Nu er den grønne Farve kun kommen frem paa og omkring Kroen, men der er den ogsaa til Gengæld bleven saa kraftig, som man dog heldigvis kun sjældnere faar Lejlighed til at se den i det praktiske Liv. Just ved at den grønne Farve er kommen frem omkring den fyldte Kro, er det blevet vist, hvor skadeligt det kan være at undlade at sulte de Dyr, der skal slagtes.

Naar Laboratoriet saa omhyggeligt og indgaaende har omtalt og beskrevet, hvorledes det slagtede Fjerkræ skal behandles,

saa er det sket, dels fordi en god og rationel Behandling, som alt nævnt, er af saa uhyre stor Betydning, ja egentlig er en absolut Betingelse for at opnaa gode Priser for det slagtede Fjerkræ, men dels ogsaa for at Læserne skulde faa at se, at en god og formaalstjenlig Behandling ikke byder nogen som helst uoverstigelige Vanskeligheder. Den kræver lidt Omhu og Arbejde, men ikke mere, end at det rigeligt vil betale sig.

Enhver vil kunne behandle det slagtede Fjerkræ, som det skal, men det er jo muligt, at det vilde være mere formaalstjenligt og lette Sagens Gennemførelse, dersom man gik den Vej, der er fulgt paa Bornholm.

Fra Bornholm sendes der meget slagtet Fjerkræ til København, og det er næsten altid behandlet, som det bør. Paa Bornholm er det imidlertid meget sjældent Producenterne, Fjerkræholderne, som selv slagter og behandler deres Fjerkræ; dette Arbejde besørges oftest af enkelte Mænd eller Firmaer, som har gjort dette Arbejde til deres Speciale, og som derfor ogsaa gør det godt.

Fedningens Økonomi.

I det foregaaende er det først vist, hvorledes Fedningen har givet sig Udslag i Vægtforøgelse og dernæst i Kvalitetsforbedring. For at faa et Indtryk af, hvorledes Fedningen virker i det hele taget, skal nu i det følgende omtales den Fortjeneste, der opnaas ved Fedningen. Fortjenesten er jo et fortræffeligt Fællesudtryk for den Fordel, der opnaas baade gennem Vægtforøgelsen og Kvalitetsforbedringen. Før Laboratoriet begynder Omtalen af Fedningens Økonomi, maa det — hvad forøvrigt allerede er sket i Indledningen — eftertrykkelig paapege, at Formaalet med disse Forsøg i k k e har været at belyse Spørgsmaalet om, hvorvidt det vil være fordelagtigt i det hele taget at drive Hønseri for Fedningens Skyld.

Formaalet har udelukkende været at belyse, om, og i bekræftende Fald, hvor stor Fordel der er ved at fede et Stykke Fjerkræ i S t e d e t for ikke at fede det. Det er altsaa den Fordel, der opnaas ved selve Fedningsprocessen, der har været Genstand for Undersøgelse, og intet andet. Forskellen mellem den Opgave, Laboratoriet saaledes har stillet sig, og den Opgave, det vilde have været at belyse Spørgsmaalet, om der

i det hele taget er Fordel ved at drive Fjerkræavl med Fedning for Øje, ses bedst ved at lægge Mærke til, at Laboratoriet har taget nogle Dyr for, uden Hensyn til, hvad de hidtil har kostet, og saa kun undersøgt, om der var Fordel ved at fede disse Dyr istedet for ikke at fede dem. Saafremt Laboratoriet skulde have belyst Fedningens Økonomi i det hele taget, skulde det have fulgt Dyrene fra Udrugningen, indtil de gik af som fedede og som ikke-fedede.

Selv om det nu ogsaa viser sig, at selve Fedningsprocessen giver godt Udbytte, er der endnu Mulighed for, at der overhovedet ikke er nogen Fortjeneste ved at drive Fjerkræavl kun med Fedning for Øje; det vil sige, at der er Mulighed for, at der i det hele taget med de Priser, der kan opnaas for slagtet Fjerkræ, ikke kan opnaas en saa stor Indtægt, at den kan dække Udgifterne ved, end sige skaffe Fortjeneste ved at fremstille Fedefjerkræ. Det, som dette Spørgsmaals Afgørelse hænger paa, er, som man vil se, Omkostningerne ved Fjerkræets Tillæg og Opdræt, og dette Spørgsmaal haaber Laboratoriet engang senere at kunne skaffe Oplysninger om.

Efter disse almindelige Udtalelser skal Laboratoriet gaa over til Omtalen af, hvor meget større Indtægt der har været ved at fede Fjerkræet end ved ikke at fede det. Dette Spørgsmaal er bleven undersøgt paa følgende Maade.

De ikke-fedede og de fedede Dyr har fra Begyndelsen af Forsøget vejet lige meget. Vi ved, hvor meget hvert Dyr har vejet ved Forsøgets Slutning, og vi ved, hvilken Pris Dommerne har vurderet hvert Dyr til pr. kg, altsaa ved vi ogsaa, hvor stor en Indtægt hvert Dyr vilde have bragt, dersom det var bleven solgt til de af Dommerne satte Priser; følgelig ved vi ogsaa, hvor stor Indtægt hele det paagældende Hold og hvert Dyr paa Holdet i Gennemsnit vilde have givet. Alle disse Tal er opført i Hovedtabellerne. Dernæst ved vi, hvor meget hvert Hold har ædt, og idet vi gaar ud fra, at alle Dyrene indenfor samme Hold har ædt lige meget, ved vi, hvor meget Foder hvert Dyr har ædt i Løbet af Forsøget. Ved nu at benytte de Priser paa Foderstofferne, der var gældende, da hvert Forsøg blev udført, er det regnet ud, hvor store Foderomkostninger et Dyr paa hvert af Holdene har forvoldt i Gennemsnit. I Foderudgifterne for de fedede Dyr er medtaget Udgifterne til Salt og Trækul, som har beløbet sig til 3 Øre pr. Dyr, og endelig er medtaget Udgifterne til Formalingen

af Kornet, der er sat til 1 Øre pr kg Korn. Ved saa at drage disse Foderomkostninger fra de før omtalte Gennemsnitsindtægter er udregnet, hvilken saakaldt »Fortjeneste«, hvert Dyr paa hvert Hold i Gennemsnit har bragt. Sluttelig er saa »Fortjenesten« paa de ikke-fedede Dyr trukket fra »Fortjenesten« paa de fedede Dyr, og saaledes er de Tal fremkommen, som vi i det følgende vil omtale som »Merfortjenesten« ved at fede.

De saaledes fremkomne Tal er samlet i Tavle 9.

Af de Gennemsnitstal, der kan sammenlignes for alle tre Dyregrupperes Vedkommende (Gennemsnittene for Forsøgene II—V),

Tavle 9. Foderudgifter, Salgsindtægter og „Fortjeneste“ pr. Dyr. Dommernes Priser.

Forsøg Nr.	Ikke-fedede			Fedede							
				med Blandkorn			med Havre			Merfortjeneste	
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	Blandkorns- fedede	Havre- fedede
	Udgift	Indtægt	Fortjeneste	Udgift	Indtægt	Fortjeneste	Udgift	Indtægt	Fortjeneste		
										6 ÷ 3	9 ÷ 3
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
I....	0.79	6.76	5.97	1.56	8.31	6.75	—	—	—	0.78	—
II....	0.85	5.20	4.35	1.41	7.10	5.69	1.45	7.26	5.81	1.34	1.46
III....	0.80	6.51	5.71	1.28	9.89	8.61	1.09	8.98	7.89	2.90	2.18
IV....	0.80	7.94	7.14	0.97	9.19	8.22	1.18	10.18	9.00	1.08	1.86
V....	0.45	3.47	3.02	0.74	6.15	5.41	0.72	5.68	4.96	2.39	1.94
VI....	0.50	4.57	4.07	—	—	—	0.75	5.87	5.12	—	1.05
Gsn....	0.70	5.74	5.04	1.19	8.13	6.94	1.04	7.59	6.55	1.70	1.70
Gsn. I-V....	0.74	5.98	5.24	1.19	8.13	6.94	—	—	—	1.70	—
Gsn. II-VI	0.68	5.54	4.86	—	—	—	1.04	7.59	6.55	—	1.70
Gsn. II-V.	0.72	5.78	5.06	1.10	8.08	6.98	1.11	8.03	6.92	1.93	1.86

ses for det første, at Foderet til de ikke-fedede Dyr har kostet 72 Øre, medens det til de fedede har kostet 1 Kr. 10 og 1 Kr. 11. Endvidere ses, at Indtægterne har været henholdsvis 5 Kr. 78, 8 Kr. 08 og 8 Kr. 03 for Ikke-fedede, blandkornsfedede og havrefedede Dyr.

Deraf fremgaar, at den saakaldte »Fortjeneste« paa et ikke-fedet Dyr har været 5 Kr. 06, medens den for et blandkornsfedet Dyr har været 6 Kr. 98 og for et havrefedet Dyr 6 Kr. 92. »Merfortjenesten« ved at fede har altsaa været 1 Kr. 93 for et blandkornsfedet og 1 Kr. 86 for et havrefedet Dyr, og denne »Merfortjeneste« er naaet ved at bruge for circa 40 Øre Foder mere til de Fedede end til de Ikke-fedede.

Det vil erindres, at det i det foregaaende er vist, at, selv om Blandkornsfedningen og Havrefedningen i Almindelighed maa anses for at give lige stor Vægtforøgelse, saa har paa Grund af nogle enkelte Dyr Havrefedningen ved disse Forsøg givet større Vægtforøgelse end Blandkornsfedningen.

Dernæst er det vist, at Blandkornsfedningen gav de fedede Dyr bedre Kvalitet end Havrefedningen. Ved nu at betragte Resultaterne af de Forsøg, hvor Blandkorns- og Havrefedningen kan sammenlignes (II—V), ser man, at de to Fedningsmaader har givet meget nær samme økonomiske Udbytte, Blandkornsfedningen dog maaske en lille Smule større. Det vil med andre

Table 10. Tidspunktet for Forsøgenes Udførelse og dets Indflydelse paa det økonomiske Udbytte.

For- søgets		Ikke fedede			Fedede							
					med Blandkorn			med Havre			Merfor- tjeneste	
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	Blandkorns- fedede	Havre- fedede
Tidspunkt	Nr.	Udgift	Indtægt	Fortjeneste	Udgift	Indtægt	Fortjeneste	Udgift	Indtægt	Fortjeneste	6 ÷ 3	9 ÷ 3
		Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
Nov. og Decbr.	II	0.85	5.20	4.35	1.41	7.10	5.69	1.45	7.26	5.81	1.34	1.46
	V	0.45	3.47	3.02	0.74	6.15	5.41	0.72	5.68	4.96	2.39	1.94
	VI	0.50	4.57	4.07	—	—	—	0.75	5.87	5.12	—	1.05
Gsn....		0.60	4.41	3.81	1.08	6.63	5.55	0.97	6.27	5.30	1.87	1.48
Jan. og Febr.	I	0.79	6.76	5.97	1.56	8.31	6.75	—	—	—	0.78	—
	III	0.80	6.51	5.71	1.28	9.89	8.61	1.09	8.98	7.89	2.90	2.18
	IV	0.80	7.94	7.14	0.97	9.19	8.22	1.18	10.18	9.00	1.08	1.86
Gsn....		0.80	7.07	6.27	1.27	9.13	7.86	1.14	9.58	8.45	1.59	2.02

Ord sige, at Blandkornsfedningens Evne til at give bedre Kvalitet har mere end opvejet den Mertilvækst, Havrefedningen har givet i disse Forsøg, og at, saafremt den Slutning, vi kom til ved at betragte Resultaterne fra de enkelte Dyr, er rigtig, nemlig at Blandkorns- og Havrefedningen i Virkeligheden giver lige stor Vægtforøgelse, saa synes det at maatte være fordelagtigere at fede med Blandkorn end med Havre.

De forskellige Forsøg har jo givet ret forskellige Resultater, og vi vil da undersøge, om det Tidspunkt, Forsøgene er udført paa, ogsaa skulde spille en Rolle her, ligesom vi har set det gøre baade med Hensyn til Vægtforøgelsen og Kvalitetsforbedringen. Derfor er Tallene fra Tavle 9 ordnede om efter det Tidspunkt, Forsøgene er gjort paa, og opført i Tavle 10.

Man vil af denne Tavle straks se, at alle Tallene for Indtægt og »Fortjeneste« er lavere i November- og Decemberforsøgene end i Januar- og Februarforsøgene.

Da imidlertid de to af November- og Decemberforsøgene (V og VI) er udført i Slutningen af 1925, paa en Tid altsaa, hvor Prisniveauet i det hele taget laa lavere, end da de andre Forsøg blev udført, og da Laboratoriet ikke ser sig i Stand til at give noget sikkert Tal for, hvor meget Priserne paa Fjerkræet har forandret sig, kan der ikke af disse Tal umiddelbart sluttes noget om, hvorvidt Fedningen i Januar og Februar har været fordelagtigere end Fedningen i November og December.

Har Prisniveauet spillet en Rolle ved de større Udgifts-, Indtægts- og Fortjenestetal, som findes i Januar- og Februarforsøgene, saa skulde Prisniveauets Forskydninger — forudsat da, at disse har været lige store for fedt og magert Fjerkræ — udslettes, naar man undersøger, hvorledes »M e r fortjenesten« i November—Decemberforsøgene forholder sig til »M e r fortjenesten« ved Januar—Februarforsøgene. Med Hensyn hertil viser Tavle 10, at Januar—Februarforsøgene staar bedst, men Forsøgenes Antal er for lille til, at Laboratoriet med Hensyn til dette Punkt tør bygge for meget paa dem.

Iøvrigt maa Laboratoriet gøre opmærksom paa, at den økonomiske Fordel ved at fede udviklede Dyr i Stedet for uudviklede skulde være ret betydelig, for at man virkelig skulde bestemme sig til at begynde Fedningen sent. Man maa jo ikke overse, at Fordelen skulde være saa stor, at den skulde kunne dække den Merudgift, man har ved at lade Dyrene blive ældre.

Regner man kun med Udgifterne til Foder, og regner man med en Tidsforskel paa 3 Maaneder og nuværende Foderpriser, vil Foderomkostningen, dersom Dyrene faar 120 g Korn om Dagen, blive circa 1 Kr. 75, og den Udgift skal altsaa dækkes, og endda mere end dækkes, før det kan blive fordelagtigt at udsætte Fedningen de 3 Maaneder.

Hovedresultatet er altsaa, at der er tjent circa 1 Kr. 90 mere pr. Hane ved at fede end ved ikke at fede.

Dette Resultat er bygget paa de Priser, Dommerne har vurderet Dyrene til. Det vil derfor maaske hænde, at en og anden Læser vil opkaste det Spørgsmaal, om nu ikke Dommerne har været for optimistiske. For da at berolige mulige Tvivlere og i Bevidstheden om, at det var en vanskelig Opgave, Laboratoriet havde bedet Dommerne løse, skal vi i Tavle 11 fremsætte de Tal, man kommer til, naar man i Stedet for med Dommernes

Tavle 11. Foderudgifter, Salgsindtægter og „Fortjeneste“ pr. Dyr. Ved Salg opnaaede Priser.

Forsøg Nr.	Ikke-fedede			Fedede							
				med Blandkorn			med Havre			Merfor- tjeneste	
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	Blankorns- fedede	Havre- fedede
	Udgift	Indtægt	Fortjeneste	Udgift	Indtægt	Fortjeneste	Udgift	Indtægt	Fortjeneste	Blankorns- fedede	Havre- fedede
										6 ÷ 3	9 ÷ 3
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
I....	0.79	7.84	7.05	1.56	10.22	8.66	—	—	—	1.61	—
II....	0.85	6.12	5.27	1.41	8.89	7.48	1.45	8.93	7.48	2.21	2.21
III....	0.80	7.05	6.25	1.28	9.76	8.48	1.09	9.53	8.44	2.23	2.19
IV....	0.86	8.56	7.76	0.97	8.90	7.93	1.18	9.58	8.40	0.17	0.64
V....	0.45	3.38	2.93	0.74	5.76	5.02	0.72	5.71	4.99	2.09	2.06
VI....	0.50	4.64	4.14	—	—	—	0.75	6.28	5.53	—	1.39
Gsn....	0.70	6.27	5.57	1.19	8.71	7.51	1.04	8.01	6.97	1.66	1.70
Gsn. I-V..	0.74	6.59	5.85	1.19	8.71	7.51	—	—	—	1.91	—
Gsn. II-VI	0.68	5.95	5.27	—	—	—	1.04	8.01	6.97	—	1.70
Gsn. II-V.	0.72	6.28	5.55	1.10	8.33	7.23	1.11	8.44	7.33	1.68	1.78

Priser regner med de Priser, der faktisk er opnaaet ved Salget af Dyrene. For de første Forsøgs Vedkommende er Salget sket til en stor Grosserer i København, for de senerees er Halvdelen af Dyrene solgt til den samme Grosserer, Halvdelen solgt gennem en Kommissionær i Flæskehallens Fjerkræafdeling.

Man vil af Tavle 11 se, at med faa Undtagelser ligger alle Indtægter og »Fortjenester«, der faktisk er opnaaet ved Salget af Dyrene, noget over de Indtægter og »Fortjenester«, som var beregnet paa Grundlag af Dommernes Priser, og Følgen er, at det samme ogsaa gælder for Gennemsnitstallenes Vedkommende. Hvad der imidlertid er det vigtigste, er, at Tallene for, hvor meget der er tjent mere ved at fede end ved ikke at fede, er nogenlunde de samme for de to Opgørelser. I denne Forbindelse bør dog maaske gøres opmærksom paa Forsøg IV, som med Hensyn til »Merfortjenesten«, opgjort efter de faktisk opnaaede Priser, falder saa ganske uden for Rammen. Ligesom ved Omtalen af Kvalitetsfremgangen, Side 20, maa ogsaa her anføres, at et lille Tal for »Merfortjenesten« ved Fedningen baade kan komme fra en forholdsvis lille Pris for det fedede Dyr som fra en forholdsvis høj Pris for det ikke-fedede Dyr. Med Hensyn til de Priser, der er opnaaet for de ikke-fedede Dyr, maa da anføres, at Forsøg IV just er det at alle seks Forsøg, hvor de ikke-fedede Dyr er betalt med de højeste Priser. Tages saa endvidere i Betragtning, at Forsøg IV, saaledes som omtalt Side 12, fik et noget unormalt Forløb, kommer man til, at der ikke kan tillægges Tallene fra Forsøg IV nogen større Betydning. Følgen er da, at »Merfortjenesten« ved det faktiske Salg har været noget større end beregnet efter Dommernes Priser, og at den, dersom man helt udskyder Forsøg IV, har ligget lige omkring 2 Kr. pr. Dyr.

Det er et stort Spørgsmaal, om en Forsøgsinstitution i det hele taget bør beskæftige sig med Spørgsmaalenes Økonomi. Denne afhænger jo ganske af de Priser, der herskede, da Forsøgene blev udført, og Resultaterne kan derfor kun ventes at beholde deres Gyldighed, saa længe de benyttede Priser holder sig uforandret.

Sagen stiller sig straks noget heldigere, naar man som her ikke regner med selve det økonomiske Udbytte men med For-

skellen mellem to Udbytter (her Udbytterne af Fedning eller ikke Fedning). De paa pegede Forskelle varierer jo nemlig ikke med Priserne. Denne Forskellens Uafhængighed af Prisen har jo dog kun Gyldighed, saafremt Priserne forandrer sig lige meget for de Varer, man arbejder med, altsaa her fede og magre Dyr. Forandrer Priserne sig ikke lige meget, ja saa maa Forskellene ogsaa forandre sig. Naar Laboratoriet ikke desmindre ved disse Forsøg har lagt saa stor Vægt paa Omtalen af det økonomiske Udbytte, d. v. s. saa nøje har paa peget, hvor meget mere fordelagtigt det har været at fede end ikke at fede, saa er Grunden, at det har villet slaa til Lyd for Fedningen og den rationelle Behandling af det slagtede Fjerkræ.

Der er ofte nok af andre bleven arbejdet for de samme Spørgsmaal, men uden særlig tilfredsstillende Resultat; nu har Laboratoriet prøvet paa at fremføre nye og sikre Tal i det Haab, at dette skulde kunne faa Hønselholderne til at se, at der nu gaar mange Værdier til Spilde, som ikke burde gøre det.

Sluttelig maa anføres én Ting. Laboratoriet har regnet med Priserne paa det københavnske Marked, skønt det klart indser, at dette Marked ikke er større end, at en stærkt forøget Tilførsel af prima Fjerkræ vil kunne trykke Priserne.

I denne Forbindelse bør det dog ikke overses, at der hvert Aar importeres en Del fremmed Fjerkræ her til Landet. I Aaret 1923 beløb Importen sig til omtrent 240 000 kg. Ganske vist bestaar kun en Del af Importen af Høns, men det tyder jo dog paa, at det hjemlige Marked vil kunne aftage en Del flere godt fedede danske Høns, end det gør nu.

Grunden til, at Laboratoriet er slaaet ind paa Fedningsspørgsmaalene, er derfor dels, at det hjemlige Marked aabenbart har Plads for flere godt fedede danske Høns, end der tilføres det nu; men Laboratoriet har jo unægtelig ogsaa tænkt paa Muligheden af en Eksport. Intet vilde jo da være naturligere, end om Fedningen blev et betydende Led i vort øvrige saa store Hønselhold. Fedningen er en »Industri«, som ikke kræver stor Kapital, og som ogsaa af andre mere tekniske Grunde egner sig fortræffeligt for det lille Landbrug.

En og anden vil maaske sige, at Eksport af Fjerkræ saa ofte er prøvet uden nævneværdigt Held, og at det sikkert vil have lange Udsigter med Fedningen, naar man først skal til at aabne nye Markeder. Mon man ikke burde overlade Spørgsmaalet om Aabningen

af de nye Markeder til vor dygtige Handelsstand. Den vil forhaabentlig kunne gøre det, men Forudsætningen for, at den skal kunne det, er, at den har det, der skal eksporteres, og det er ensartet, prima Fjerkræ. Det er ikke forbundet med særlige Vanskeligheder at fremstille saadant Fjerkræ, og det er Overbevisningen herom, Laboratoriet gerne har villet bibringe Læserne af denne Beretning.

Kort Overblik.

Ved Fedningsforsøg, der er udført i Maanederne November til Februar med unge, 7—10 Maaneder gamle Plymouth-Rock Haner, har det vist sig, at Hanerne er taget gennemsnitlig et lille halvt Kilo til i Vægt og tillige er steget saa meget i Kvalitet, at der i Gennemsnit har været tjent knapt 2 Kr. mere ved at sælge Hanerne i fedet end i ikke-fedet Stand.

Resultatet af Fedningen afhænger i aller højeste Grad af, hvilken Foderstand Dyret er i, naar Fedningen begynder.

Der er naaet større Vægtforøgelse og Kvalitetsfremgang ved at fede mindre end mere udviklede Haner, medens den bedste Kvalitet er opnaaet ved at fede de bedst udviklede Haner. Forsøgene har derimod ikke kunnet afgøre, om det økonomiske Udbytte er bedre ved at fede de mere end de mindre udviklede Haner. Fedning med Blandkorn (1 Del Byg, 1 Del Havre og 1 Del Majs) synes at have givet lige saa stor Tilvækst som Fedning med Havre, men Blandkornsfedningen synes at have givet den bedste Kvalitet. Hvid Majs har givet Fjerkræet finere og lysere Farve end gul Majs.

Da gamle Udsætterhøner i Almindelighed maa formodes at være i god Foderstand, vil det sikkert ikke kunne svare sig at fede yderligere paa dem.

Den Fremgangsmaade, der har været benyttet ved Forsøgene, er ikke anderledes end, at enhver Høseholder vil kunne følge den.

Den absolutte Betingelse for at opnaa gode Priser for det fedede Fjerkræ er, at det behandles, som det skal, lige før, under og efter Slagtningen. Derfor er en rationel Behandling af det slagtede Fjerkræ en uomgængelig Nødvendighed.

Hoved-Tabeller.

Hovedtabel I a. Forsøg I. 1924.

a		Dyre- nes Nr.	Dyrenes Vægt kg					Vægt, Pris, Karakter ved Bedømmelsen $\frac{s}{2}$				
			9. Januar	21. Januar	2. Februar	Efter 24 Timers Sult	Efter Plukning	Vægt kg	Pris Kr. pr. kg	Værdi Kr.	Point for Kødfyde	Point for Fedme
Ikke fedede	Haner	140	2.25	2.32	2.38	2.35	2.24	2.22	2.75	6.11	3.0	2.3
		31	2.15	2.28	2.37	2.35	2.22	2.20	2.60	5.72	2.0	2.0
		110	2.40	2.45	2.45	2.43	2.38	2.27	3.00	6.81	2.6	2.6
		7	2.33	2.53	2.63	2.60	2.43	2.42	2.75	6.66	2.3	2.6
		65	3.04	3.21	3.25	3.22	3.06	3.03	3.15	9.54	2.6	3.0
		52	2.28	2.29	2.35	2.33	2.20	2.19	2.75	6.02	2.0	2.6
		154	2.87	2.87	2.97	2.95	2.74	2.70	2.85	7.70	2.6	2.3
		47	2.25	2.28	2.33	2.30	2.17	2.16	2.65	5.72	2.3	2.0
		113	2.24	2.45	2.52	2.50	2.39	2.37	2.75	6.52	2.6	2.3
	Sum.	21.81	22.68	23.25	23.03	21.73	21.56	—	60.80	—	—	
	Gsn.	2.42	2.52	2.58	2.56	2.41	2.40	2.81	6.76	2.4	2.4	
	Høner	48	2.53	2.54	2.50	2.50	2.40	2.38	2.75	6.55	3.0	3.0
		16	2.20	2.31	2.40	2.40	2.28	2.26	2.25	5.09	2.0	1.6
		160	2.57	2.65	2.73	2.73	2.61	2.59	2.50	6.48	2.6	2.6
		114	2.58	2.73	2.72	2.70	2.55	2.53	2.50	6.33	2.6	2.6
		129	2.37	2.43	2.48	2.45	2.32	2.30	2.50	5.75	2.6	2.0
		Sum.	12.25	12.66	12.83	12.78	12.16	12.06	—	30.20	—	—
		Gsn.	2.45	2.53	2.57	2.56	2.43	2.41	2.50	6.04	2.6	2.4
Fedede	Haner	10	2.53	2.95	3.00	2.94	2.77	2.75	3.25	8.94	3.0	3.0
		20	2.83	3.23	3.40	3.31	3.16	3.15	3.25	10.24	2.6	3.0
		117	2.72	3.45	3.70	3.57	3.36	3.38	3.15	10.65	2.6	3.0
		22	1.80	2.50	2.50	2.38	2.34	2.24	3.00	6.72	2.0	3.0
		159	2.45	2.95	3.08	2.97	2.83	2.82	3.25	9.17	2.6	3.0
		16	2.30	2.62	2.62	2.45	2.29	2.28	2.75	6.27	2.3	2.6
		64	2.10	2.68	2.78	2.70	2.57	2.55	3.25	8.29	3.0	3.0
		151	2.58	2.96	3.00	2.85	2.74	2.72	2.75	7.48	2.3	2.6
		13	2.50	2.77	2.85	2.70	2.56	2.56	2.75	7.04	2.6	2.6
		Sum.	21.81	26.11	26.93	25.87	24.62	24.45	—	74.80	—	—
		Gsn.	2.42	2.90	2.99	2.87	2.73	2.72	3.05	8.31	2.6	2.9
	Høner	41	3.00	3.15	3.30	3.20	3.08	3.06	2.75	8.42	3.0	3.0
		37	2.50	3.00	2.90	2.85	2.71	2.70	2.50	6.75	2.3	2.3
		119	2.50	2.90	3.00	2.90	2.79	2.79	2.75	7.67	3.0	3.0
		108	2.28	død								
		3	2.00	2.38	2.35	2.30	2.15	2.14	2.25	4.82	1.6	1.6
		Sum.	12.28	11.43	11.55	11.25	10.73	10.69	—	27.66	—	—
		Gsn.	2.46	2.86	2.89	2.81	2.68	2.67	2.56	6.92	2.5	2.5

Hovedtabel I b. Forsøg I. 1924.

b Daglig Fodermængde til fedede Dyr								
Dato	Blandkorn kg	Skum. Mælk kg	Dato	Blandkorn kg	Skum. Mælk kg	Dato	Blandkorn kg	Skum. Mælk kg
9. Jan.	2.00	2.50	18. Jan.	2.50	4.12	27. Jan.	2.00	3.50
10. —	2.50	3.50	19. —	2.50	4.13	28. —	2.00	3.50
11. —	3.00	4.50	20. —	2.50	4.12	29. —	2.00	3.50
12. —	3.00	4.50	21. —	2.50	4.13	30. —	2.00	3.50
13. —	3.00	5.00	22. —	2.50	4.12	31. —	1.50	2.87
14. —	3.00	5.00	23. —	2.50	4.13	1. Feb.	1.50	2.88
15. —	3.00	5.25	24. —	2.00	3.50	2. —	1.50	2.87
16. —	2.50	4.00	25. —	2.00	3.50			
17. —	2.50	4.00	26. —	2.00	3.50	Ialt ...	58.00	96.12

Foderstoffernes Pris:

Byg.....	26.25
Havre.....	25.00
Majs	25.00
Sk. Mælk	6 Ø. pr. kg

Hovedtabel II a. Forsøg II. 1924.

a	Dyrenes Nr.	Dyrenes Vægt kg					Vægt, Pris, Karakter ved Bedømmelsen				
		25. Novbr.	7. Decbr.	16. Decbr.	Efter 24 Timers Sult	Efter Plukning	Vægt kg	Pris Kr. pr. kg	Værdi Kr.	Point for Kødfyde	Point for Fedme
Ikke fedede	299	2.04	2.10	2.14	2.05	1.89	1.90	2.60	4.94	2	2
	218	1.78	2.02	2.05	1.97	1.84	1.84	2.60	4.78	2	2
	294	2.32	2.55	2.64	2.52	2.38	2.35	2.60	6.11	2	2
	447	2.40	2.55	2.55	2.35	2.24	2.24	2.60	5.82	2	2
	288	2.47	2.60	2.54	2.43	2.25	2.25	2.60	5.85	2	2
	74	1.87	2.15	2.15	2.10	1.98	1.97	2.60	5.12	2	2
	19	2.08	2.35	2.32	2.22	2.10	2.10	2.60	5.46	2	2
	21	1.94	2.10	2.18	2.12	1.92	1.92	2.60	4.99	2	2
	38	1.65	1.85	1.87	1.80	1.70	1.70	2.25	3.83	1	1
	448	1.91	2.10	2.22	2.10	1.98	1.97	2.60	5.12	2	2
	Sum .	20.46	22.37	22.66	21.66	20.28	20.24	—	52.02	—	—
	Gsn. .	2.05	2.24	2.27	2.17	2.03	2.02	2.57	5.20	1.9	1.9
Fedede	I. med Blandkorn	122	2.00	2.55	2.65	2.50	2.34	2.80	6.55	2	2
		214	1.82	2.24	2.32	2.22	2.05	2.80	5.74	2	2
		215	2.28	2.95	2.98	2.85	2.67	3.10	8.28	3	3
		287	2.98	3.47	3.52	3.35	3.17	3.10	9.77	3	3
		49	2.10	2.80	2.85	2.71	2.53	2.80	7.03	2	2
		217	1.85	2.60	2.80	2.65	2.51	2.48	2.80	2	2
		291	2.05	2.69	2.78	2.65	2.52	2.48	2.80	2	2
		289	2.09	2.75	2.95	2.80	2.64	3.10	8.18	3	3
		126	1.77	2.20	2.32	2.16	2.04	2.80	5.71	2	2
		298	1.68	2.17	2.42	2.26	2.12	2.80	5.88	2	2
		Sum .	20.62	26.42	27.59	26.15	24.63	24.46	71.02	—	—
		Gsn. .	2.06	2.64	2.76	2.62	2.46	2.45	7.10	2.3	2.3
	II. med Havre	213	2.02	2.69	2.72	2.56	2.42	2.80	6.72	2	2
		123	1.79	2.35	2.57	2.35	2.22	2.80	6.16	2	2
		293	2.30	2.90	2.97	2.88	2.72	3.10	8.37	3	3
		295	2.57	3.27	3.34	3.18	3.00	3.10	9.30	3	3
		290	2.34	3.30	3.49	3.25	3.09	3.10	9.58	3	3
		296	1.91	2.52	2.82	2.68	2.53	3.10	7.84	3	3
		297	2.12	2.82	2.82	2.68	2.53	2.80	7.03	2	2
		449	2.04	2.95	3.00	2.87	2.67	2.80	7.42	2	2
		450	1.85	2.50	2.58	2.41	2.25	2.80	6.27	2	2
		124	1.49	1.80	2.00	1.87	1.75	2.25	3.94	1	1
		Sum .	20.43	27.10	28.31	26.73	25.18	25.07	72.63	—	—
		Gsn. .	2.04	2.71	2.83	2.67	2.52	2.51	7.26	2.3	2.3

Hovedtabel II b. Forsøg II. 1924.

b		Daglig Fodermængde til fedede Dyr							
Dato	I		II		Dato	I		II	
	Blandkorn kg	Skum. Mælk kg	Havre kg	Skum. Mælk kg		Blandkorn kg	Skum. Mælk kg	Havre kg	Skum. Mælk kg
25. Nov.	1.00	1.00	1.00	1.00	7. Dec.	1.00	1.50	1.60	2.50
26. —	2.00	3.00	2.00	3.00	8. —	1.60	2.50	2.00	3.00
27. —	1.50	2.50	1.50	2.50	9. —	1.00	1.50	1.00	1.50
28. —	1.50	2.50	1.50	2.50	10. —	1.70	2.50	1.70	2.50
29. —	1.50	2.50	1.50	3.00	11. —	1.00	1.50	1.00	1.50
30. —	1.50	2.50	1.50	2.50	12. —	2.00	3.00	2.00	3.00
1. Dec.	2.00	4.00	2.00	4.00	13. —	1.60	2.30	1.60	2.30
2. —	1.00	2.00	2.00	4.00	14. —	2.00	3.00	2.00	3.00
3. —	1.50	3.00	1.50	3.00	15. —	1.60	2.50	1.60	2.50
4. —	2.00	4.00	2.00	4.00	16. —	1.00	1.50	1.00	1.50
5. —	0.70	0.80	1.00	2.00	Ialt ...	32.70	51.60	35.00	57.80
6. —	2.00	3.00	2.00	3.00					

Foderstoffernes Pris:

Byg	35.00
Havre	29.00
Majs	29.00
Sk. Mælk	6.5 Ø. pr. kg

Hovedtabel III a. Forsøg III. 1925.

a	Dyrenes Nr.	Dyrenes Vægt kg					Vægt, Pris, Karakter ved Bedømmelsen				
		15. Januar	26. Januar	3. Februar	Efter 24. Timers Sult	Efter Plukning	Vægt kg	Pris Kr. pr. kg	Værdi Kr.	Point for Kødfyde	Point for Fedme
Ikke fedede	101	2.76	2.85	2.70	2.70	2.58	2.57	2.80	7.20	2	1
	27	2.90	2.99	3.02	2.94	2.80	2.79	2.80	7.81	2	1
	37	2.47	2.57	2.40	2.37	2.28	2.27	2.80	6.36	2	1
	43	2.60	2.72	2.67	2.62	2.50	2.50	2.80	7.00	2	1
	8	2.51	2.70	2.52	2.48	2.38	2.37	2.80	6.64	2	1
	61	2.41	2.57	2.50	2.44	2.34	2.33	2.80	6.52	2	1
	12	2.15	2.36	2.32	2.32	2.22	2.21	2.80	6.19	2	1
	64	1.73	1.88	1.89	1.82	1.74	1.74	2.50	4.35	1	1
	Sum.	19.53	20.64	20.02	19.69	18.84	18.78	—	52.07	—	—
	Gsn.	2.44	2.58	2.50	2.46	2.36	2.35	2.76	6.51	1.9	1
Fedede	I. med Blandkorn	75	2.76	3.20	3.37	3.24	3.08	3.75	11.55	3	3
		36	2.97	2.15	2.38	2.27	2.17	3.50	7.56	3	2
		63	2.47	3.30	3.30	3.15	2.99	3.50	10.43	3	2
		15	2.92	3.27	3.42	3.33	3.13	3.75	11.74	3	3
		67	2.15	2.70	2.68	2.57	2.46	3.50	8.58	3	2
		34	2.57	2.75	2.83	2.75	2.60	3.50	9.10	3	2
		33	2.25	2.65	2.84	2.72	2.62	3.50	9.10	3	2
		56	1.88	2.32	2.37	2.30	2.17	3.50	7.60	3	2
		16	3.02	3.65	3.94	3.77	3.58	3.75	13.39	3	3
		Sum.	22.99	25.99	27.13	26.10	24.81	24.74	89.05	—	—
		Gsn.	2.55	2.89	3.01	2.90	2.76	2.75	9.89	3	2.3
	II. med Havre	38	2.73	2.90	2.97	2.84	2.68	3.25	8.71	2	2
		31	2.79	3.00	3.07	2.95	2.84	3.25	9.20	3	2
		94	2.45	2.77	2.89	2.74	2.62	3.25	8.52	3	2
		42	2.70	2.97	3.05	2.92	2.79	3.75	10.39	3	3
		40	2.43	2.75	2.80	2.70	2.60	3.75	9.71	3	3
		41	2.58	3.00	3.27	3.09	2.92	3.25	9.49	3	2
		11	2.07	2.34	2.52	2.40	2.30	3.25	7.44	2	2
		29	2.05	2.22	2.49	2.35	2.21	3.25	7.18	3	2
		10	3.19	3.39	3.44	3.30	3.12	3.25	10.14	3	2
		Sum.	22.99	25.34	26.50	25.29	24.10	24.03	80.78	—	—
		Gsn.	2.55	2.82	2.94	2.81	2.68	2.67	8.98	2.8	2.2

Hovedtabel III b. Forsøg III. 1925.

b		Daglig Fodermængde til fedede Dyr							
Dato	I		II		Dato	I		II	
	Blandkorn kg	Skum. Mælk kg	Havre kg	Skum. Mælk kg		Blandkorn kg	Skum. Mælk kg	Havre kg	Skum. Mælk kg
15. Jan.....	1.20	1.50	1.00	1.50	26. Jan.....	1.70	2.00	1.20	1.50
16. —	1.70	2.10	1.20	1.50	27. —	1.20	1.50	1.20	1.50
17. —	1.70	2.00	1.20	1.50	28. —	1.20	1.50	1.20	1.50
18. —	1.70	2.00	1.70	2.00	29. —	1.20	1.50	1.20	1.50
19. —	1.20	1.50	1.20	1.50	30. —	1.20	1.50	1.20	1.50
20. —	1.70	2.00	1.70	2.00	31. —	1.20	1.50	1.20	1.50
21. —	1.20	1.50	1.20	1.50	1. Feb.....	1.70	2.00	1.70	2.00
22. —	1.70	2.00	1.20	1.50	2. —	1.20	1.50	1.20	1.50
23. —	1.70	2.00	1.70	2.00	3. —	0.60	0.60	0.60	0.60
24. —	1.70	2.00	1.20	1.50	Sum ...	27.90	33.70	25.20	31.10
25. —	1.20	1.50	1.20	1.50					

Foderstoffernes Pris:

Byg.....	37.00
Havre	29.50
Majs	30.15
Sk. Mælk	6 Ø. pr. kg

Hovedtabel IV a. Forsøg IV. 1925.

a	Dyrenes Nr.	Dyrenes Vægt kg					Vægt, Pris, Karakter ved Bedømmelsen				
		2. Februar	11. Februar	21. Februar	Efter 24 Timers Sult	Efter Plukning	Vægt kg	Pris Kr. pr. kg	Værdi Kr.	Point for Kødfylde	Point for Fedme
Ikke fedede	40	2.90	2.92	2.97	2.84	2.69	2.70	3.25	8.78	3	2
	128	2.67	2.73	2.65	2.53	2.23	2.23	3.25	7.25	3	2
	138	2.55	2.76	2.83	2.69	2.55	2.56	3.25	8.32	3	2
	70	2.55	2.60	2.60	2.50	2.36	2.36	3.25	7.67	3	2
	30	2.75	2.82	2.89	2.79	2.60	2.60	3.25	8.45	3	2
	127	2.55	2.58	2.50	2.42	2.30	2.30	3.25	7.48	3	2
	63	2.33	2.52	2.52	2.43	2.28	2.28	3.25	7.41	3	2
	111	2.70	2.76	2.75	2.63	2.50	2.50	3.25	8.13	3	2
	Sum.	21.00	21.69	21.71	20.83	19.51	19.53	—	63.49	—	—
	Gsn..	2.63	2.71	2.71	2.60	2.44	2.44	3.25	7.94	3	2
Fedede	II. med Blandkorn	158	2.25	2.44	2.37	2.27	2.16	3.75	8.10	3	3
		119	2.01	2.28	2.26	2.05	1.92	3.75	7.24	3	3
		145	2.13	2.33	2.35	2.19	2.10	3.50	7.35	3	2
		147	2.82	3.02	2.99	2.86	2.71	3.50	9.52	3	2
		51	3.08	3.45	3.35	3.21	3.06	3.75	11.51	3	3
		79	2.85	3.15	3.11	2.96	2.81	3.50	9.84	3	2
		126	2.62	2.83	2.82	2.71	2.55	3.75	9.60	3	3
		149	3.23	3.35	3.25	3.15	2.96	3.50	10.36	3	2
		Sum.	20.99	22.85	22.50	21.40	20.27	—	73.52	—	—
		Gsn..	2.62	2.86	2.81	2.68	2.53	3.62	9.19	3	2.5
	II. med Havre	141	2.37	2.62	2.70	2.58	2.41	3.80	9.16	3	3
		108	3.65	3.85	3.90	3.77	3.60	3.80	13.72	3	3
		148	2.22	2.50	2.55	2.45	2.33	3.80	8.82	3	3
		117	2.53	2.81	2.96	2.81	2.62	3.80	9.96	3	3
		59	2.08	2.33	2.55	2.41	2.26	3.80	8.59	3	3
		106	2.37	2.52	2.60	2.50	2.30	2.80	8.74	3	3
		108	2.79	3.02	3.03	2.96	2.77	3.80	10.49	3	3
		137	3.04	3.28	3.40	3.25	3.08	3.80	11.78	3	3
		Sum.	21.05	22.93	23.69	22.73	21.37	—	81.26	—	—
		Gsn..	2.63	2.87	2.96	2.84	2.67	3.80	10.18	3	3

Hovedtabel IV b. Forsøg IV. 1925.

b		Daglig Fodermængde til fedede Dyr							
Dato	I		II		Dato	I		II	
	Blandkorn kg	Skum. Mælk kg	Havre kg	Skum. Mælk kg		Blandkorn kg	Skum. Mælk kg	Havre kg	Skum. Mælk kg
2. Feb.	1.00	1.50	1.00	2.00	13. Feb.	1.00	1.50	1.50	3.00
3. —	1.00	1.50	1.00	2.00	14. —	1.00	1.50	1.25	2.50
4. —	1.00	1.80	1.00	1.85	15. —	0.75	1.25	1.00	2.00
5. —	1.00	1.85	1.00	2.00	16. —	1.25	1.88	1.50	3.00
6. —	1.00	1.85	1.00	2.00	17. —	1.00	1.50	1.00	2.00
7. —	0.50	0.80	1.00	2.00	18. —	1.00	1.50	1.00	2.00
8. —	1.00	1.60	1.00	2.00	19. —	0.50	0.75	1.00	2.00
9. —	1.00	2.00	1.25	2.50	20. —	0.50	0.85	1.00	2.00
10. —	1.00	1.60	1.00	2.00	21. —	0.75	1.15	1.00	2.00
11. —	1.10	1.75	1.00	2.00					
12. —	1.00	1.50	1.50	3.00	Sum ...	18.35	29.63	22.00	43.85

Foderstoffernes Pris:

Byg	37.00
Havre	30.00
Majs	29.50
Sk. Mælk	5 Ø. pr. kg

Hovedtabel V a. Forsøg V. 1925.

a	Dyrenes Nr.	Dyrenes Vægt kg					Vægt, Pris, Karakter ved Bedømmelsen						
		3. Novbr.	14. Novbr.	23. Novbr.	Efter 24 Timers Sult	Efter Plukning	Vægt kg	Pris Kr. pr. kg	Værdi Kr.	Point for Kødfylde	Point for Fedme		
Ikke fedede	82	1.68	1.78	1.80	1.80	1.70	1.70	1.85	3.15	1	1		
	97	1.95	2.19	2.17	2.15	2.02	2.00	2.20	4.40	2	1.5		
	69	2.02	2.15	2.07	2.00	1.88	1.88	1.85	3.48	1	1		
	95	1.90	1.93	1.87	1.77	1.65	1.65	2.20	3.63	2	1.5		
	68	1.77	2.20	2.25	2.15	2.05	2.03	2.20	4.47	2	1.5		
	45	1.62	1.80	1.95	1.74	1.62	1.62	1.85	3.00	1	1		
	13	1.60	1.82	1.95	1.87	1.67	1.65	2.20	3.63	2	1.5		
	84	1.52	1.80	1.83	1.82	1.67	1.67	1.85	3.09	1	1		
	94	1.42	1.54	1.57	1.57	1.48	1.45	1.85	2.68	1	1		
	76	1.42	1.62	1.62	1.57	1.47	1.45	2.20	3.19	2	1.5		
	Sum.	16.90	18.83	19.08	18.44	17.21	17.10	—	34.72	—	—		
	Gsn..	1.69	1.88	1.91	1.84	1.72	1.71	2.03	3.47	1.5	1.3		
Fedede	I. med Blandkorn	28	1.75	2.47	2.62	2.45	2.27	2.25	3.00	6.75	3	3	
		86	1.92	2.55	2.62	2.45	2.35	2.34	3.00	7.02	3	3	
		3	2.18	2.45	2.50	2.40	2.25	2.24	3.00	6.72	3	2	
		23	1.87	2.40	2.20	2.15	1.93	1.92	3.00	5.76	3	2	
		96	1.78	2.50	2.48	2.37	2.20	2.20	3.00	6.60	3	3	
		79	1.62	2.21	2.32	2.25	2.12	2.10	3.00	6.30	3	2	
		88	1.58	2.05	2.22	2.10	1.97	1.95	2.40	4.68	2	2	
		74	1.55	2.30	2.50	2.37	2.20	2.20	3.00	6.60	3	3	
		97	1.50	2.05	2.22	2.07	1.95	1.95	3.00	5.85	3	3	
		90	1.38	1.88	2.00	1.85	1.75	1.75	3.00	5.25	3	2	
			Sum.	17.13	22.86	23.68	22.46	20.99	20.90	—	61.53	—	—
			Gsn..	1.71	2.29	2.37	2.25	2.10	2.09	2.94	6.15	2.9	2.5
	II. med Havre	32	1.72	2.16	2.22	2.05	1.92	1.90	2.40	4.56	2	2	
		20	2.02	2.73	2.70	2.55	2.42	2.40	3.00	7.20	3	3	
		70	2.15	2.80	2.92	2.73	2.60	2.58	2.40	6.19	2	2	
		78	1.88	2.55	2.68	2.40	2.32	2.32	3.00	6.96	3	3	
		21	1.80	2.58	2.57	2.37	2.24	2.20	3.00	6.00	3	3	
		35	1.62	2.22	2.32	2.10	1.97	1.97	2.40	4.73	2	2	
		62	1.67	2.32	2.37	2.20	2.04	2.04	3.00	6.12	3	3	
		91	1.55	2.21	2.32	2.20	2.05	2.05	3.00	6.15	3	3	
		22	1.50	2.02	2.12	2.00	1.90	1.88	2.40	4.51	2	2	
		83	1.35	1.75	1.82	1.70	1.57	1.56	2.40	3.74	2	2	
			Sum.	17.26	23.34	24.04	22.30	21.03	20.90	—	56.76	—	—
			Gsn..	1.73	2.33	2.40	2.23	2.10	2.09	2.70	5.68	2.5	2.5

Hovedtabel V b. Forsøg V. 1925.

b		Daglig Fodermængde til fedede Dyr							
Dato	I		II		Dato	I		II	
	Blandkorn kg	Skum. Mælk kg	Havre kg	Skum. Mælk kg		Blandkorn kg	Skum. Mælk kg	Havre kg	Skum. Mælk kg
3. Nov.....	1.00	1.10	1.00	1.00	14. Nov.....	1.40	1.60	1.40	1.60
4. —	1.50	1.80	1.50	1.80	15. —	1.40	1.60	1.40	1.60
5. —	1.00	1.20	1.00	1.20	16. —	1.40	1.60	1.40	1.60
6. —	1.50	1.80	1.50	1.80	17. —	1.60	1.90	1.80	2.10
7. —	1.90	2.20	1.90	2.20	18. —	1.10	1.30	1.20	1.60
8. —	1.90	2.20	1.90	2.20	19. —	1.60	2.10	1.60	2.10
9. —	1.90	2.20	2.20	2.20	20. —	1.20	1.60	1.20	1.60
10. —	1.90	2.20	1.90	2.20	21. —	1.20	1.60	1.20	1.60
11. —	2.10	2.40	2.10	2.40	22. —	1.20	1.60	1.20	1.60
12. —	1.60	1.90	1.70	2.10	23. —	0.60	0.80	0.60	0.80
13. —	1.80	2.10	1.90	2.20	Sum ...	30.80	36.80	31.60	37.50

Foderstoffernes Pris:

Byg.....	18.25
Havre.....	16.75
Majs.....	17.25
Sk. Mælk.....	3.5 Ø. pr. kg

Hovedtabel VI a. Forsøg VI. 1925.

a	Dyrenes Nr.	Dyrenes Vægt kg					Vægt, Pris, Karakter ved Bedømmelsen				
		25. Novbr.	6. Decbr.	15. Decbr.	Efter 24 Timers Sult	Efter Plukning	Vægt kg	Pris Kr. pr. kg	Værdi Kr.	Point for Kødfylde	Point for Fedme
Ikke fedede	8	1.97	2.15	2.17	2.07	1.98	1.97	2.50	4.93	2	2
	41	2.27	2.42	2.40	2.28	2.15	2.14	2.50	5.35	2	2
	75	2.10	2.38	2.30	2.20	2.10	2.07	3.00	6.21	3	3
	23	2.05	2.20	2.18	2.08	1.98	1.97	2.50	4.93	2	2
	38	1.95	2.25	2.20	2.11	1.98	1.98	2.00	2.96	1	1
	4	1.85	2.05	2.00	1.95	1.84	1.83	2.50	4.58	2	2
	57	1.77	2.05	2.08	2.00	1.87	1.84	2.50	4.60	2	2
	349	død									
	358	1.52	1.75	1.72	1.67	1.60	1.57	2.50	3.93	2	2
	93	1.42	1.57	1.60	1.50	1.46	1.45	2.50	3.63	2	2
	Sum.	16.90	18.82	18.65	17.86	16.96	16.82	—	41.12	—	—
Fedede med Havre	Gsn..	1.88	2.09	2.07	1.98	1.88	1.87	2.50	4.57	2	2
	33	2.05	2.58	2.92	2.63	2.48	2.47	2.50	6.18	2	2
	50	2.24	2.85	3.17	2.93	2.77	2.77	3.00	8.31	3	3
	58	2.16	2.40	2.35	2.17	2.02	2.01	2.00	4.02	1	1
	313	2.05	2.60	2.90	2.70	2.55	2.54	3.00	7.62	3	3
	22	1.96	2.25	2.55	2.37	2.20	2.20	2.50	5.50	2	2
	70	1.85	2.27	2.27	2.07	1.97	1.96	2.50	4.90	2	2
	319	1.78	2.30	2.60	2.35	2.23	2.22	2.50	5.55	2	2
	62	1.63	2.00	2.37	2.15	2.02	2.01	2.50	5.03	2	2
	77	død									
	24	1.30	1.78	2.25	2.05	1.93	1.90	3.00	5.70	3	3
	Sum.	17.02	21.03	23.38	21.42	20.17	20.08	—	52.81	—	—
	Gsn..	1.89	2.34	2.60	2.38	2.24	2.23	2.61	5.87	2.2	2.2

Hovedtabel VI b. Forsøg VI. 1925.

b		Dagligt Foder til fedede Dyr			
Dato	Havre kg	Skum. Mælk kg	Dato	Havre kg	Skum. Mælk kg
25. Nov.	0.60	0.80	6. Dec.	1.40	1.80
26. —	1.20	1.60	7. —	1.40	1.80
27. —	1.20	1.60	8. —	0.70	0.90
28. —	1.30	1.70	9. —	1.40	1.80
29. —	1.20	1.60	10. —	2.10	2.70
30. —	1.20	1.60	11. —	2.10	2.70
1. Dec.	1.90	2.40	12. —	1.40	1.80
2. —	2.10	2.70	13. —	2.10	2.70
3. —	2.00	2.60	14. —	0.70	0.90
4. —	1.20	1.50	15. —	0.70	0.90
5. —	2.10	2.70			
			Sum ...	30.00	38.8

Foderstoffernes Pris:

Byg	20.00
Havre	17.75
Majs	19.25
Sk. Mælk	3.5 Ø. pr. kg

Oversigt

over

**de fra den kgl. Veterinær- og Landbohøjskoles Laboratorium
for landøkonomiske Forsøg udgaaede Beretninger.**

- 1.*) (18de fra N. J. Fjord). 1883. a. Maaling af Kraftforbrug ved Burmeister & Wains lille og de Lavals Centrifuger. b. Skumningsforsøg med de samme Centrifuger (Konkurrenceforsøg i Vestervig). c. Almindelige Bemærkninger om Centrifuger. d. Anvendelse af skummet Mælk til Foder for Kalve og Svin. (50 Øre).
- Tillæg hertil*) 1883. a. Kemisk Sammensætning af nymalket Mælk og skummet Mælk, Kærnemælk og Valle fra danske Mejerigaarde. b. Vanskelighed med at faa Mælk. c. Mælks Næringsværdi (af Panum).
- 2.*) (19de fra N. J. Fjord). 1883. a. Fodring af Kalve og Grise med skummet Mælk fra Centrifuge og Bøtter. b. Holdbarhed af centrifugeret og ikke-centrifugeret Mælk. c. Forøgelse af centrifugeret Mælks Holdbarhed ved Opvarmning. (50 Øre).
3. (20de fra N. J. Fjordi 1885. Is, Bøtter og Centrifuge. Forsøgene udførte paa Tandrup, Ravnholdt (med Ryslinge), Lustrupholm og Ladelundgaard. (50 Øre).
- 4.*) 1885. Om tuberkuløs Mælk. a. Undersøgelser angaaende Mælk og Mejeriprodukter af tuberkuløse Køer (af Prof., Dr. med. Bang). b. Kemisk Undersøgelse af Mælken fra Køer med Yverbetændelse (af Prof. V. Storch). (50 Øre).
5. (21de fra N. J. Fjord). a. Udtørring af Laboratoriet under dets Opførelse. b. Afkølingsforsøg med Kød af nylig slagtede Kreaturer. (50 Øre).
- 6.*) (22de fra N. J. Fjord). 1885. Foreløbige Forsøg over Fedmen af og Kontrol med den til Fællesmejerier leverede Mælk.
7. 1886. To Osteudstillingsforsøg med Ost af skummet Mælk fra Is- og Centrifugemejerier (af Prof. V. Storch). (50 Øre).
8. (23de fra N. J. Fjord). 1886. Afkøling af Smør under dets Henstand i Mejerier og dets Forsendelse med Jernbane og Dampskib. (50 Øre).
- 9.*) (24de fra N. J. Fjord). 1887. Betaling af sød Mælk i Fællesmejerier efter »Forskel i pCt. Flødes« (Differensberegning) (1 Kr.), hvortil slutter sig:
- Tillæg. 1887. Tabelværk (5 Kr.) med Tavle (2 Kr. 35 Øre) til Brug i Fællesmejerier, særlig hvor man ønsker at betale Mælken efter dens Fedme.
10. (25de fra N. J. Fjord). 1887. Fodringsforsøg med Svin, navnlig over Forholdet mellem Foderværdien af skummet Mælk og Valle samt mellem Korn, Mælk og Valle. (50 Øre).
- 11.*) 1888. Undersøgelser af Hvede og Hvedemel fra Dyrkningsforsøg, iværksatte af det Kgl. danske Landhusholdningsselskabs Hvedeudvalg (af Docent E. Gottlieb). (50 Øre).
- 12.*) 1888. Undersøgelser over Aarsagen til Kværke (af Prof. G. Sand og Lektor C. O. Jensen). (50 Øre).
13. (26de fra N. J. Fjord). 1888. Bevægelige Forsøgsstationer i Danmark. a. Almindelig Oversigt over Forsøgene 1872—87. b. Fodringsforsøg med Malkekøer i Vinteren 1887—88. (50 Øre).

- 14.*) 1889. Aarsagerne til Yverbetændelse hos Kvæget (af Prof., Dr. med. Bang). (50 Øre).
15. (27de fra N. J. Fjord). 1889. Fodringsforsøg med Svin a. Sammenligning mellem Korn og Oljekager og b. mellem Svin af forskellige Racer. (50 Øre).
- 16.*) 1889. Om tuberkuløs Mælk. a. Undersøgelse over Smitteevnen af Mælk af tuberkuløs Køer og over Varmens Indvirkning paa Tuberkelbaciller i Mælk (af Prof., Dr. med. Bang). b. Undersøgelser over Mælkens Omdannelse ved Yvertuberkulose (af Prof. V. Storch). (50 Øre).
17. (28de fra N. J. Fjord). 1889. 2det Aars Fodringsforsøg med Malkekøer: Sammenligning mellem Kraftfoder og Roer. (50 Øre).
- 18.*) 1890. Nogle Undersøgelser over Flødens Syrning (af Prof. V. Storch). (50 Øre).
19. (29de fra N. J. Fjord). 1890. Fodringsforsøg med Svin. a. Korn, Majs og Rugklid. b. Korn, Roer og Kartofler. c. Svin af forskellige Racer. (50 Øre).
20. (30te fra N. J. Fjord). 1890. 3die Aars Fodringsforsøg med Malkekøer. Fortsat Sammenligning mellem Kraftfoder og Roer. (50 Øre).
- 21.*) 1891. Den Koch'ske Lymfe som diagnostisk Middel over for Kvægets Tuberkulose (af Prof., Dr. med. Bang).
22. 1891. Pasteuriseringsforsøgene. a. Bakteriologiske Undersøgelser over visse Mælke- og Smørfejl (af Lektor C. O. Jensen). b. Forsøg med Pasteurisering af sød Mælk og Fløde samt Anvendelse af god Syre som Middel til Bekæmpelse af forskellige Mælke- og Smørfejl og c. Holdbarhedsforsøg med pasteuriseret Mælk (af Overassistent H. P. Lunde). (1 Kr.).
23. 1891. Forsøg med Brødbagning af Rugmel og Hvedemel samt Blandinger af disse. (50 Øre).
- 24.*) 1891. Fortsatte Forsøg med Tuberkulin (af Prof., Dr. med. Bang).
- 25.*) 1892. Undersøgelse af nogle Former af Rødsyge hos Svinet. a. Om Endokarditis hos Svinet (af Prof., Dr. med. Bang). b. Om Knude-rosen, tør Hudbrand og Rødsyge (af Lektor C. O. Jensen). (50 Øre).
26. 1892. Fodringsforsøg med Svin i Aarene 1890—92. a. Korn- og Hvedeklid. b. Korn, Runkelroer (og Sukkerroer) samt kemiske Undersøgelser af de til Forsøgene benyttede Foderstoffer (af Prof. V. Storch). (50 Øre).
27. 1892. 4de og 5te Aars Fodringsforsøg med Malkekøer (1891 og 1892). Sammenligning mellem Korn og Oljekager. (50 Øre).
- 28.*) 1893. Samlet Beretning om de »sammenhængende Rækker af Smørudstillinger« 1889—1892. (Fortsættes i 33te). (2 Kr.).
29. 1894. 6te og 7de Aars Fodringsforsøg med Malkekøer (1893 og 1894). Sammenligning mellem Korn og Hvedeklid. (50 Øre).
- 30.*) 1895. Fodringsforsøg med Svin i Aarene 1891—94. a. Sammenligning mellem Korn — Roer — Gulerødder (og Turnips). Korn — Oljekager — Roer. Byg og Majs. Dansk og russisk Byg. b. Slagtningsforsøg. c. Kornforbrug til 1 Pd. Tilvækst, ved svagere og stærkere Fodring, ved Vinter- og Sommerforsøg. d. Fodringsforsøg med store Svin. e. Sammenligning mellem Galt og So. (1 Kr.).
31. 1895. Forsøg med Apparater til hurtig Fedtbestemmelse i Mælk (Babcock's, Gerber's og Lindstrøm's). (50 Øre).
32. 1895. Syrningsforsøg (Sammenligning mellem Handelssyreværkere og Kærnemælk fra gode Mejerier). (50 Øre).
33. 1895. Anden samlede Beretning om de »sammenhængende Rækker af Smørudstillinger« (Fortsættelse af 28de). (50 Øre).
34. 1895. Samlet Oversigt over Fodringsforsøgene med Malkekøer 1887—1895. (75 Øre).
35. 1895. Forsøg med et selvregulerende Pasteuriseringsapparat (af Prof., Dr. med. V. Henriques og Docent V. Stribolt). (50 Øre).

- 36.*) 1896. Undersøgelser over Konsistensfejl hos Smørret samt over Smørrets og Mælkekuglernes Bygning (af Prof. V. Storch). (2 Kr.).
37. 1897. Forsøg over Foderets Indflydelse paa Smørrets Kvalitet. 1892—97. (1 Kr.).
38. 1897. I. Seruminjektioner som Forebyggelsesmiddel mod Lunge-syg hos Hesten. II. Oversigt over den bakteriologiske Afdelings Virksomhed indtil Marts 1897 (af Lektor C. O. Jensen). (50 Øre).
39. 1897. 8de og 9de Aars Fodringsforsøg med Malkekøer. Sammenlig-ning mellem Blandsæd og Hvede (1895) og mellem Blandsæd og Melasse-foder (1896). (1 Kr.).
- 40.*) 1898. En kemisk Prøve til at afgøre, om Mælk eller Fløde har været opvarmet til mindst 80 C eller ikke (af Prof. V. Storch). (50 Øre).
41. 1898. Sammenlignende Undersøgelser af forskellige Apparaters An-vendelighed til Kontrollering af Mælkens Fedme. (1 Kr.).
- 42.*) 1899. Fodringsforsøg med Svin i Aarene 1885—98. Foderværdien af Kaalrabi og Turnips, Sammenligning mellem Hvede og Byg. Foder-værdien af forskellige Slags Melassefoder samt Palmekager og Majs med Hensyn til Flæskets Kvalitet. (1 Kr.).
43. 1899. Forsøg med Pasteuriseringsapparater. (1 Kr.).
44. 1899. Undersøgelser over Fedtdannelse i Organismen ved intensiv Fedtfordring (af Prof. Dr. med. V. Henriques og Docent C. H. Hansen). (50 Øre).
45. 1899. 11te og 12te Aars Fodringsforsøg med Malkekøer (1898—99). Sammenligning mellem Blandsæd og Majs. (1 Kr.).
46. 1900. Undersøgelser over Smørfedtets Lysbrydningsevne, Jodtal og Indhold af flygtige Syrer. (1 Kr.).
47. 1900. Forsøg med Pasteuriseringsapparater (Fortsættelse af 43de Be-retning. (1 Kr.).
48. 1901. A. Forsøg over Smørudbyttet ved Fremstilling af vasket fersk Smør i Sammenligning med almindelig salt Smør, samt B. Forsøg over, hvilken Indflydelse Udluftningen af den søde Mælk har paa Smørrets Finhed og Holdbarhed. (50 Øre).
49. 1901. Forsøg med forskellige Saltningsmaader for Flæsk. (50 Øre).
50. 1901. Sammenlignende Forsøg med Afkøling af Jernbanevogne ved Hjælp af Is eller Ammoniak. (50 Øre).
51. 1902. Fortsatte Forsøg med forskellige Saltningsmaader for Flæsk. (1 Kr.).
52. 1902. Om Rødsygebacillens Forekomst paa Slimhinderne hos sunde Svin. (1 Kr.).
53. 1903. Kort Meddelelse om Fodringsforsøgene med Malkekøer 1900—01 samt Redegørelse for Laboratoriets Standpunkt til forskellige om-debatterede Spørgsmaal Forsøgene vedrørende. (50 Øre).
54. 1902. Forsøg med Lysanlæg i Mejerier. (1 Kr.).
- Extra. 1903. Nogle Undersøgelser over Nedarvning og Variabilitet hos Havre af Assistent A. V. Krarup). (50 Øre).
- 55.*) 1904. 13de og 14de Aars Fodringsforsøg med Malkekøer. Forsøg over Roetørstoffets Foderværdi for Malkekøer. (1 Kr. 50 Øre).
56. 1905. Undersøgelser over forskellige Metoder til Fedtbestemmelser i Mælk samt om Mælkens Renskumning ved forskellige Temperaturer. (50 Øre).
57. 1905. Forsøg med Udluftning af Fløde med Ulanders Mælkerenser og med Disbrowkjærnen. (50 Øre).
58. 1905. Den kemiske Analyse af Foderstoffer og dens Forhold til Fod-ringsforsøgene (af Prof. V. Storch). (2 Kr.).
59. 1905. Indberetning til Landbrugsministeriet om Laboratoriets Fod-ringsforsøg med Malkekøer. (2 Kr.).
60. 1906. Forsøg med at bestemme Æggehvideminimum i Malkekørernes Foder. (Fortsættes i 63de Beretning). (3 Kr.).

61. 1907. A. Forsøg med Ostning af pasteuriseret Mælk og B. Fortsatte Undersøgelser over Metoder til Fedtbestemmelser i Mælk. (1 Kr.).
- 62.*) 1907. Bestemmelse af Vandindholdet i Smør. (50 Øre).
63. 1907. Fortsatte Forsøg over Æggehydminimum i Malkekoernes Foder (Fortsættelse af 60de Beretning). (2 Kr.).
64. 1908. Sammenlignende Forsøg med Svin af forskellig Afstamning. (2 Kr.).
- Extra. 1908. Redegørelse for Forsøg over Forhold vedrørende Svinets Stivsyge (af Prof. Carl H. Hansen). (50 Øre).
65. 1909. Fodrings- og Nedkulingsforsøg med Sukkerroeaaffald. (50 Øre).
66. 1909. 1) Kvægets smitsomme kroniske Tarmbetændelse (af Prof. B. Bang). 2) Om Anvendelse af Tuberkulin af Fjerkrætuberkelbaciller som diagnostisk Middel mod Kvægets kroniske smitsomme Tarmbetændelse (af Assistent O. Bang). (1 Kr.).
67. 1909. 1ste Beretning om sammenlignende Forsøg med Svin fra forskellige Avlscentre. (1 Kr.).
A. Paa Elsesminde ved Odense med Svin fra fynske Centre.
B. Paa Rodstenseje ved Odder med Svin fra jydsk Centre.
68. 1910. Forsøg med Malkemaskiner (Lawrence-Kennedy-Gillie). (1 Kr.).
69. 1910. Forsøg med Paraffinering af Ost. (50 Øre).
70. 1910. Sammenlignende Forsøg med Centrifuger. (2 Kr.).
71. 1910. A. Forsøg med Opvarmning af sød Mælk og Fløde til 120 à 130 C. B. Forsøg med Aktieselskabet Titans nye Centrifuge. (50 Øre).
72. 1910. Fodringsforsøg med Heste. (75 Øre).
73. 1911. Forsøg over Vandindholdet i Svinefedt fra Svinelagterierne. Undersøgelse over Grevekagernes Fedtindhold samt Forsøg med Afsmeltning af Sæbefedt. (50 Øre).
74. 1911. Fodringsforsøg med Malkekøer: I. Forsøg med Mask. II. Forsøg med Soyakager. (75 Øre).
75. 1911. 2den Beretning om sammenlignende Forsøg med Svin fra forskellige Avlscentre paa Bjernedegaard, Elsesminde og Rodstenseje. (1 Kr.).
76. 1911. Fodringsforsøg med Malkekøer. Forsøg med Hø. (1 Kr.).
77. 1912. Forskellige Slagteriforsøg: 1) Forsendelse af Mælk i almindelige Godsvogne, 2) Stablingsforsøg, 3) Saltning af fast og blødt Flæsk. (50 Øre).
78. 1912. Forsøg med Malkekøer: 2 eller 3 Gange Malkning daglig (50 Øre).
79. 1912. 3die Beretning om sammenlignende Forsøg med Svin fra statsunderstøttede Avlscentre. (1 Kr. 50 Øre).
80. 1912. 4de Beretning om sammenlignende Forsøg med Svin fra statsunderstøttede Avlscentre. (50 Øre).
81. 1913. A. Forsøg med Malkemaskinen »Gandil—Gjetting«. B. Forsøg med Mælkekøleren »Rimula«. (50 Øre).
82. 1913. Undersøgelser over Vægten af Svin med tilhørende »Plucks«. (50 Øre).
83. 1913. Om Kød- og Benmelsfodringens Indflydelse paa Knoglesystemets kemiske Beskaffenhed (af J. K. Gjaldbæk). 50 Øre).
84. 1913. Forsøg med Hens samt Temperaturmaaling i Bistader. (50 Øre).
85. 1914. 5te Beretning om sammenlignende Forsøg med Svin fra statsunderstøttede Avlscentre. (50 Øre).
86. 1914. A. Forsøg med Ostning af Mælk af forskellig Fedme. B. Oversigt over Ostesagens Udvikling i Danmark. C. Forsøg med »Universal-pasteuren«. D. Tabeller over Smørudbyttet af Mælk og Fløde. (50 Øre).
87. 1914. 6te Beretning om sammenlignende Forsøg med Svin fra statsunderstøttede Avlscentre. (50 Øre).
88. 1915. Om Svinetuberkulosen og Muligheden for dens Bekæmpelse ved praktiske Midler. (50 Øre).
89. 1915. Fodringsforsøg med Malkekøer: Runkelroer og Kaalroer. Kakaokager. (50 Øre).

90. 1915. 7de Beretning om sammenlignende Forsøg med Svin fra statsunderstøttede Avlscentre. (50 Øre).
91. 1915. Forsøg med Malkemaskinen »Heureka«. (50 Øre).
92. 1916. Arbejdsprøver ved Rugemaskiner. (50 Øre).
93. 1917. 8de Beretning om sammenlignende Forsøg med Svin fra statsunderstøttede Avlscentre. (50 Øre).
94. 1917. Respirationsapparat, dets Betydning og Anvendelse ved rationelle Forsøg over Hornkvægets Mælkeydelser. (1 Kr.).
95. 1917. Fodringsforsøg med Hø fra forskellige Slættider. (50 Øre).
96. 1917. A. Forsøg med Erstatning af Oljekager med Lucernehø i Malkekøernes Foder. B. Forsøg med flydende Melasse til Heste. C. Forsøg med nedkulet Roetop til Malkekøer. (50 Øre).
97. 1917. Undersøgelser over raa Valle som Aarsag til Tuberkulose blandt Svinene. (25 Øre).
98. 1918. 9de Beretning om sammenlignende Forsøg med Svin fra statsunderstøttede Avlscentre. (50 Øre).
99. 1918. Undersøgelser over den intrakutane Tuberkulinprøves Anvendelighed ved Tuberkulose hos Kvæget. (50 Øre).
100. (Se »Forordet« i 101te Beretning).
101. 1918. Første Beretning om Forsøg med kombinerede Kærner. (50 Øre).
102. 1919. Fortsatte Undersøgelser over Fremstillingen af Syrevækkere. Ved Prof. V. Storch. (1 Kr.).
103. 1919. A. Forsøg med Ostning af raa, af momentant pasteuriseret og af langtidspasteuriseret Mælk. B. Forsøg over Ostens Svindforhold. C. Dobbeltanalyser. (1 Kr.).
104. 1919. A. Undersøgelser af de enkelte Køers Mælk. B. Eksteriørbedommelsen af Malkekøerne. C. En Korrelationsformel. D. Anvisning til dennes Brug i Praksis. (1 Kr.).
105. 1920. Undersøgelser vedrørende Højbergs Metode til Bestemmelse af Fedt i Mælk og Fløde. (50 Øre).
106. 1921. Ostersurt Smør. Den stærke Skylnings Indflydelse paa Smørrets kemiske Sammensætning og Kvalitet. (50 Øre).
107. 1921. Anden Beretning om Undersøgelse af de enkelte Køers Mælk. A. Mælkemængde og Mælkefedme for forskellige Besætninger og Racer. B. Mælkemængde og Mælkefedme i de 10 første Laktationsperioder. C. Korrelation mellem Mælkemængde og Mælkefedme. D. Matematisk Grundlag for Korrelationsberegningen.
108. 1921. 4de Beretning om Forsøg med Malkemaskiner. (1 Kr.).
109. 1922. 10ende Beretning om sammenlignende Forsøg med Svin fra statsunderstøttede Avlscentre. (50 Øre).
- 110.*) 1923. 11te Beretning om sammenlignende Forsøg med Svin fra statsunderstøttede Avlscentre. (50 Øre).
111. 1923. Om Næringsværdien af Roer og Byg til Fedning og om Næringsstofforholdets Betydning for Fodermidlernes Næringsværdi. Af Prof. H. Møllgaard. (1 Kr.).
112. 1923. I. Fodringsforsøg med Høns. II. Nogle Erfaringer fra Kontrolægglægningen paa Lundsgaard. (1 Kr.).
113. 1923. A. Undersøgelser over den danske Komælks gennemsnitlige Sammensætning. B. Om Bestemmelse af Fedt i Mælk. C. Om Kvælstofbestemmelser. (1 Kr.).
- 114.*) 1923. 12te Beretning om sammenlignende Forsøg med Svin fra statsunderstøttede Avlscentre. (50 Øre).
115. 1924. Ostekontrollforsøg. — Om Bestemmelse af Fedt og Tørstof i Ost. (50 Øre).
116. 1924. Om Gerbers Metode til Bestemmelse af Fedt i Mælk. (50 Øre).
117. 1924. 13de Beretning om sammenlignende Forsøg med Svin fra statsunderstøttede Avlscentre. (50 Øre).
118. 1925. Om Sammensætningen af dansk Smør og nogle Metoder til Undersøgelse af Smørret. (50 Øre).

119. 1925. Mug paa Smør og Pakning. (50 Øre).
120. 1926. 2den Beretning om Forsøg med kombinerede Kærner: Kærningstemperaturens og Flødefedmens Indflydelse paa Renkærningen m. m. (50 Øre).
121. Nærværende Beretning. (75 Øre).

Endvidere er udsendt 1ste og 2den Meddelelse fra Husdyrbrugsafdelingen ved Lars Frederiksen. (50 Øre).

Desuden foreligger 14 Aargange (1905—19) af Beretninger om Sammenligninger mellem rødt dansk Malkekæg og Jerseykæg paa Tranekjær.

Ligeledes foreligger 33te Aarsberetning om Smørudstillingerne (øde lovbefalede Smørbedømmelser) ved Forsøgslaboratoriet.

Forud for de ovenfor nævnte Beretninger fra Laboratoriet gaa følgende 17 Forsøgsberetninger fra N. J. Fjord, hvilke findes trykte i Tidsskrift for Landøkonomi i de Aargange, der nedenfor er angivne:

- 1.*) (1867). Varmegrad i det indre af store Stykker Kød under dets Kogning.
2. (1868). Kogning i Hø. (50 Øre).
- 3.*) (1870). Kogning i Dampkogekedler.
- 4.*) (1870). Kogning i store indmurede Kedler.
- 5.*) (1872). Vanddampe som Opvarmningsmiddel i Mejerier.
- 6.*) (1875). Regnmaaleres Konstruktion og Opstilling.
- 7.*) (1875). Opbevaring af Is og Sne.
- 8.*) (1876). Opbevaring af Is og Sne (særlig Sneforsøg).
- 9.*) (1877). Forskellige Svalekummer; Afkølingens Hurtighed i forskellige Spande; de første Kærningsforsøg.
- 10.*) (1877). Smørudbytte ved forskellig Skumningstid og i forskellige Spande samt ved forskellig Afkøling med Is og Vand.
11. (1878). Opbevaring og Anvendelse af Is og Sne til Mejeribrug. (50 Øre).
- 12.*) (1879). Spredte Vinterforsøg over Smørudbytte ved Centrifuger.
- 13.*) (1880). Loven for Svind i Ishuse. Temperaturforandringer i Smør. Varme i Jernbanevogne. Varme i Dampskibsrør.
- 14.*) (1881). Centrifugeforsøg (Lefeldt og Nielsen & Petersen). Centrifuge — Is — Bøtter (Rosenfeldt). Kørsel, Henstand, Afkøling, Opvarmning af den søde Mælk. (50 Øre).
- 15.*) (1881). Centrifuge, Is, Bøtter og Kærning af Mælk. Centrifuger (Nielsen & Petersen's og de Lavals) drevne ved Dampkraft og Hestekraft. Centrifugens sidste Indhold (Nielsen & Petersen's og Lefeldts) Sugning af Fløde og Mælk.
- 16.*) (1881). Smørudbytte ved forskellige Mejerisystemer af Mælk fra Kød af forskellige Racer: A. Angelsk og jydsk Race. B. Korthorns og jydsk Race. (50 Øre).
- 17.*) (1882). Centrifuge, Is, Vand, Bøtter, Kærning af Mælk (Ourupgaard. Sammenlignende Centrifugeforsøg (Burmeister & Wain's, Nielsen & Petersen's og de Laval's). Forskellige Forsøg med Centrifugedelev Tilstømningstragt, Stigerør; Kraftmaalinger m. m. Afkølingsapparat for Fløde.

Extra-Nr.: (1883). Cooley's Undervandssystem.

De foran med *) mærkede Beretninger er udsolgte. Alle de øvrige kan faas i Boghandelen. (I Kommission hos August Bang, København).